

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I OFICINES
PASSEIG DE GRÀCIA, 34. BAIXOS.—TELEF. 1451-A.

BARCELONA, dimarts, 17 d'octubre de 1922

TALLERS D'IMPREMTA
CARRER DE BARBARA, 11 i 13.—TELEF. 1916

EDITORIAL

La riquesa i la llibertat

Hi ha hagut durant molt de temps a Catalunya, i especialment en determinats estaments, la convicció que l'interès econòmic obliga la nostra terra a sotmetre's al règim inaugurat per Felip V, i que en la seva essència subsisteix encara. Ha existit la impressió a dins i a fora de Catalunya, a dins i a fora de la península ibèrica, que els catalans, i assenyalamment la indústria catalana, han trobat avantatges econòmics fortíssims dins el règim de convivència espanyola. Tots estem cansats de sentir el petit sarcàstic dels Aranzels, els quals, segons els espanyols, constitueixen un instrument d'exploitació que utilitzen els catalans en perjudici dels altres súbdits de l'Estat.

Estem ací en presència d'una llegenda, d'una de tantes llegendes peninsulars, de la qual s'han intoxicat àdhuc nombrosos catalans. El cas és que l'observador imparcial dels fets econòmics de l'Estat espanyol trobarà, sense necessitat de recórrer a estadístiques i a xifres comparatives, un fenomen significatiu: i és que des de fa ja moltes dècades, la nova prosperitat econòmica de Catalunya es veu a cada pas amenaçada per la política fiscal ianquera del Govern de Madrid.

Ara les nostres corporacions econòmiques alcen llur veu plorosa contra el tractat de comerç amb Anglaterra. Mesos enrere, l'anyaren contra l'actitud del Govern en la qüestió del "modus vivendi" amb França. Recordem encara les campanyes a què han donat lloc la formació de les valoracions i taxacions aranzelàries i les modificacions que posteriorment hi han estat introduïdes. Anant més enllà, recordem la campanya sobre la segona columna de l'Aranzels que motivà, fa quinze anys, l'organització de mitjans populars a tot Catalunya. I anant més enllà, encara, recordem que el famós "Memorial de greuges", que redactà En Valentí Almirall, tingué per causa immediata els tractats que en aquell temps es negociaren amb Anglaterra i França.

Si el règim a què viu sotmesa Catalunya li donés la riquesa material, això no fóra un motiu vàlid per a renunciar a la llibertat espiritual i política. Però és que tampoc podem donar com a parta la protecció que l'Estat espanyol atorga a l'economia catalana. I allò que hi pugui haver de protecció en aquest punt, és objecte de minves i de retallades successives e incessants.

Aquells catalans que creguin que la prosperitat econòmica se limita a una mena d'engreix d'industrials i comerciants, han de donar-se que un poble políticament caigut, que no és senyor de la pròpia vida, que no disposa dels propis destins, està sempre a mercè de la malvolença o de la venjança dels poders hegemònics. Les més esplèndides manifestacions de l'activitat econòmica necessiten la garantia d'una política dictada per l'amor a la pròpia nació. No pot ésser que ens faci rics el règim que ens ha fet esclaus. Pel camí de l'esclavitud política es va, una mica més aviat o una mica més tard, a la pobresa econòmica. El poble que, creient que es pot triar entre la llibertat i la riquesa, tria aquesta, perd al capdavant totes dues. El dilema, en definitiva, és aquest altre: O lliures i rics—noblement rics,—o esclaus i pobres.

NACIONALISME DINAMIC

Perdura malauradament encara a la nostra terra en certs medis, i a l'entorn del nacionalisme català—un bon xic, però per comoditat dels que senten els personalismes que les il·lusions—una ombra, o millor, pot dir-se un equívoc que, sobre tot als nacionalistes de sentit lliberal, ens al·larga per sempre més.

Comencem en no escoltar ben bé el que reaccionari i progressista de la doctrina nacionalista. Comencem en al manteniment d'una ambigüitat, d'una banda dels esperits que, en el fons, són un mal encès amor propi, i a l'extrem una mica de confusió i error de visió als quals el nostre pensament, que caldrà prematurament de restar en aquests són les romançoles dels partits avançats de la C. N. i a l'extrem, i per altra banda, una certa reclosa que, emportant-se una infantíl pruja d'espiritisme verbalista, temen, i, en definitiva, veure minvar llur poder políticament de llibertat o, almenys, si examinant fredament les coses, les diuen per llur nom; o bé, altres, perquè malgrat les crítiques llurs inconscientment s'aferra, a voltes, el temperament català.

Doncs bé: així com el fet nacional és una resultant de les complicacions profundes de la història, la doctrina nacionalista, que tracta de resoldre el problema allà on aquell fet és manifesta, s'apropa cabalment en els postulats dels liberals i democràtics de la política. Enfront i per damunt de tota altra consideració, proclama la primacia del ideal, així és, el dret a la llibertat i pròpia determinació, relegant al just terme les raons d'ordre econòmic, geogràfic, etc., o sia per servir d'ajut allà on, per l'indeterminació del fet, és insuficient el principi.

Així comporta, lògicament, en l'ordre exterior, el rebutjar tota idea de conquesta territorial. Recordem a l'aquest propòsit les clàssiques instruccions diplomàtiques de Carnot, el director de la victòria de la França, durant el seu esclat revolucionari, contra les dinasties de l'Europa coal·ligada: "Tenim per principi—diu en aquelles instruccions—que tot poble, qualsevol que sia l'axi-

ELS PETITS FARAN VENIR ELS GRANS

Ahir, a Sant Feliu de Llobregat, em vaig convèncer d'una cosa: la llibertat de Catalunya no vindrà per camins vulgars. Una discussió al Parlament, una transacció mútua entre els opinants més oposats, dotze homes al voltant d'una taula, una fórmula cerebral, algebraica, d'autonomia al gust de tots, i té Catalunya autonomia. No, jo no diré, no ho voldria, que vingui entre rius de sang (i si calgués, no hi plantaria la meua), però tampoc no crec que el nostre plet es resolgui pel procediment vulgaríssim de l'"amigable composició". Sota del faranà jovial i amorosívol del nostre moviment patriòtic hi ha una correntia de passió i una llavor d'heroisme cada jorn més exigent que prepararà l'hora de la victòria definitiva amb tota la solemnitat que una causa de reivindicació nacional comporta.

Ahir, a Sant Feliu de Llobregat, vaig veure coses d'una gran valor simbòlica. Vaig veure uns adolescents, entre ells una graciola donzelleta que vorejava els catorze, exposant els dos grans ideals de l'home, el religiós i el patriòtic, amb una abridada de puríssim entusiasme i, que que val més com a símptoma, amb una correcció de llenguatge, que traïen ja una catalanització definitiva. Vaig veure l'acoblament i la fusió cordial de les tres úniques institucions catalanes de caràcter general, vull dir exteses a tot Catalunya: l'Orfeó Català, la Lliga Espiritual de N. D. de Montserrat i els Pomells de Joventut. Vaig veure, a més, com els grans seguien darrera els petits a escoltar les paraules dels apòstols i com s'enardien en una flama per ells gairebé incorreguda i fins, si els ulls no m'enganyaren, com sentien enveja davant la florida d'ideal de què els donaven exemple els infants llurs.

I jo pensava: ve't aquí el gran miracle de la segona joventut de Catalunya, la tradició obrant inversament. No són els pares qui transmeten als fills el tresor secular de la tradició, l'esperit inextinguible de la Catalunya perenne. La sagrada tremolor dels llavis ancians que a l'entorn de la llar acompleixen en la gran funció patriòtica, gairebé litúrgica, de comunicar als nou vinguts les velles i immortals performances de Catalunya, resta avui desmentit, convertit en un tòpic purament literari. Ara són els petits qui assabenten els grans. Ara, al voltant de la llar, són els vells els que callen i escolten, tot aprenent de rectificar, amb la recança d'haver fet tard, una concepció errada de la tradició que el dominador els havia imbuït des de l'escola, des de la premsa i tal vegada des de més elevades tribunes. A la dolça escalfor de la llar, ja no és la gravetat dels anys, sinó la bellugor infantil i el xerroteig ocellivol dels moments que ocupa la càtedra de mestre, i així sense la més lleu manca a la reverència filial. L'esperit de la Catalunya renadiva, aquest gran miracle d'una segona joventut, assabentada i exercida per totes les experiències d'una virilitat i d'una decrepitud passades, fa florir el seu inesfalleïble fetitx tot un seguit d'altres miracles. El flamareig de joventut pren més fàcilment en les ànimes dels joves, i els vells, davant la fulgor apòstòlica amb què brillen els ulls dels infants, senten com una enyorança de si mateixos, perchehen en les fondàries de llur esperit un ressò miste-

riós a les paraules noves, com si el sentit històric de la raça, dorment en llur esperit deformat, es deixondés d'un encantament secular a l'esclat de la veu infantilina que refa miraculosament la paraula segles ha oblidada. I la mare, la mestra de la llengua, rep humilment de boca del seu fill, per un prodigi de reversió inesfalleïble, la correcció de les lliçons per ella amb tota innocència mal donades. És el misteri d'una nova Vislació: l'infant, encara nonat, fa exaltar de goig les entranyes de la vella Elisabet que tanquen la prometença de la plenitud imminent.

Un miracle així només el pot fer una Pàtria predestinada a la victòria. I una victòria que s'anuncia amb la gràcia d'una tal meravella no pot venir per camins de vulgaritat.

Un patriu que m'era al costat durant el concert de l'Orfeó m'heu donat d'un bon vellet que anava taral·lejant i seguint amb moviments acompassats de sa venerable testa blanca el cant de: "Les flors de maig", de Clavé. Aquell vellet assaboria sens dubte en aquells moments la generosa llor dels records de la joventut perduda, però jo vaig mirar-me aquell mateix ancià quan l'Orfeó cantava "La mort de l'escolà", i Laurieu vist aleshores la llum esbarrada d'aquells ulls feliços per una meravella nova que feia ressorgir en les secretes fondàries del seu esperit l'encís incorpori i esbaldidor d'una meravella antiga Oh, aquell vell admirable d'En Clavé, com revenia a nova joventut davant l'encís d'aquest esperit immarceïble, d'aquest adolescent perdurable que és En Nicolau I jo em recordava amb condolència d'aquells pobles xarucs, o, si tant no, d'aquells pobles arribats definitivament a plena virilitat, que per boca d'un dels seus poetes, d'aquell Carducci tan sorrot i desposseït de tota gràcia infantívola, lamenten la crueltat de la Musa que

...fugge ridendo al verso cui tremava
un desiderio vano de la bellezta antica.

No tuiu, no, entre nosaltres. La nostra glòria, el nostre tresor, la nostra benaurança és justament aquesta. Els nostres versos tremolen de desig de la bellesa antiga i la Musa ens és complent. Els nostres infants saltironen del goig d'una benaurada troballa, d'un tresor antic, i antigament perdut i novellament trobat, i els pares i les mares no fugen, no, ni els reïxen sorradament, sinó que s'avenen amb santa humilitat a escoltar la lliçó de llurs llavis innocents que remoregen la llengua de la Pàtria nova. I fins els vells mestres, apòstols de l'Evangeli de la gran Renadiva, senten el goig de veure's superats per la generació novíssima que emergeix del sol secundísim de la Pàtria amb una més profunda retirança a la Catalunya dels segles. Per la gràcia d'aquests infants, Catalunya torna. Torna amb la seva llengua pura, amb el seu esperit incontaminat de tota màcula d'estrangeria, amb la seva pietat religiosa alliberada de tot l'enfarcit dels orpells i de la música estentòria i de l'eloqüència purament gesticular, torna amb la nedeza i simplicitat dels primitius.

I ara digneu-me, després d'aquest seguit de miracles de Nostre Senyor, si una solució vulgar, de compromís parlamentari, no fóra lamentable.

R. VESPELLA

Noves polítiques

NACIONALISME PRACTIC

En una notoria de la ciutat d'Olot han estat esteses en català una dotzena d'escriptures, acompanyant-les d'una traducció espanyola.

Mentre no poguem exercir el dret exclusiu del nostre idioma, recomanem als patriotes que imitin un tan bon exemple.

"EL BON REGIONALISTA"

Sota aquest títol ha escrit En Jaume Masrià un agut article a l'"Alt Empordà", de Figueres, comentant el fet d'"el bon regionalista, convertit en regidor de Palafrugell", que votà contra la proposició del "Centre de Dependents", de Barcelona, i guanyà la votació, amb tot i haver-hi una majoria titulada nacionalista.

I, a propòsit d'aquest fet, diu: "Aquest regionalista de Palafrugell almenys ha estat conseqüent. Li aplaem la sinceritat." "El regionalisme és una doctrina general que aspira a influir en la política governant espanyola i, per extensió, pot aspirar també a governar Es-

panya." En canvi, "el nacionalisme català es limita a voler governar Catalunya". "Marquem ben bé els camps en el moviment català." "No s'hi val a jugar a confusions." "El nacionalisme, concebut en la seva manera absoluta, no pot ésser condicional a res ni a ningú."

ALCALDE DE R. O. A GANDESA

Segueix l'ofensiva espanyola contra la voluntat de Catalunya.

Darrerament ha estat destituït l'alcalde nacionalista de Gandesa, senyor Fontanet, i nomenat de R. O. per substituir-lo, un senyor Surés.

LES ESQUERRES TARRAGONINES

Els elements d'esquerra de la "provincia" de Tarragona es proposen celebrar, a primers de novembre, un acte de propaganda amb el concurs dels seus parlamentaris.

Mossen Costa i Llobera ha mort!

Ahir, predicant a l'església de les Tereses, de Palma, mossèn Miquel Costa i Llobera, morí sobtadament. La nova la llegim com mogut a l'hora de la vetlla quan ens recollim a casa nostra.

La mort del gran poeta, així comunicada, ens produeix una emoció profunda.

En Costa, dins de la nostra poesia, s'aixeca com una columna de marbre puríssim, el seu nom vol dir depuració, noblesa, claretat.

Mossèn Miquel Costa nasqué a Pollença l'any 1854. Va estudiar les primeres i segones lletres a Palma fins al 1875. Començà els estudis de la carrera de lleis a Barcelona i després a Madrid, però els abandonà seguint la seva vocació pel sacerdoci. L'any 1885 se'n anà cap a Roma, per a ingressar a la Universitat gregoriana. S'ordenà de capella el vuitant vuit, i l'any següent el feren doctor en Teologia. Visqué a Roma fins al 1890, que tornà a Mallorca, d'on ja no se'n va moure. L'any 1909 el Papa Pius X el nomenà canonge de la Seu de Palma.

La història poètica de mossèn Costa comença en els seus primers temps d'estudi; quan tenia vint anys li donaren l'accés a la "la Viola" als Jocs Florals de Barcelona. I al mateix certamen de l'any següent li fou premiat el "Pi de Formentor". La poesia d'ell que ha tingut més fama i que ha rotat més per les antologies.

Quan se'n anà cap a Roma publicà el seu primer volum de Poesies.

Després vingueren "De l'agre de la terra" (Palma, 1897), "La Gerreta del catiu", "La Mayna" i "Castell del Rei", "Líricas" (Palma 1899), "Tradicions i fantasies" (Barcelona, 1903), "La deixa del geni grec", "Horacianes" (1903), "Poesies", (1907), "Visions de Palestina" (1908), "Conferència sobre la forma poètica" a l'Ateneu Barcelonès, 1904.

L'any 1902 fou proclamat Mestre en Gai Saber; l'any 1906 presidí els Jocs Florals de Barcelona, el 1907 els de Palma i el 1908 els de Girona.

M. Costa ha estat un innovador, reaccionà contra el romanticisme llibresc i el sentimentalisme tronat que dominava el to de la seva època de joventut. S'alçà amb les armes de la poesia popular i de la noble retòrica, lluitant per la depuració del gust i de la forma. Amb els ulls de cara a Jerusalem, Atenes i Roma, la seva paraula vibrà amb aquell so d'or dels clàssics. Poeta conscient i home cultíssim, fou a Catalunya allò que havia estat Carducci a Itàlia.

D'ell més que de ningú aprengueren les noves generacions a apreciar la valor de les paraules, i a preocupar-se de la dignitat de la forma.

Costa i Llobera era nobilíssim en la seva figura, en la seva veu i els seus actes. La seva testa, els ulls i el front ample eren plens de bellesa i de llum. Tot el seu aire respirava aquella austera elegància de l'ànima de Tàcit i de Plutarc.

Descansi el gran poeta en la glòria dels immortals, i plorin Mallorca i Catalunya, el so diví d'aquesta arpa que acaba d'extingir per sempre més.

ELS DEBATS D'EUROPA

El discurs de Mr Lloyd George

El primer ministre anglès, passada ja l'angúnia dels esdeveniments orientals, ha pronunciat a Manchester un gran discurs en defensa de la seva política davant Turquia. Els paràgrafs d'aquest discurs que coneixem en escriure les presents ratlles, mostren el polític britànic profundament enutjat pels atacs de què ha estat objecte en les darreres setmanes. Sense anomenar-la, ha alludit a la Premsa francesa. I àdhuc ha adreçat al·lusions encobertes al Govern francès. Segons l'orador, és una vil calúmnia intolerable l'acusació que el Govern de Londres volia anar a la guerra contra els turcs.

El Govern anglès, a vint i a dir, ha volgut i vol la pau a Orient. I precisament perquè es proposava d'ajudar que la guerra passés a Europa i prengués per camp la península balcànica, és mostrà decidit a barrar el pas dels estrets a l'exèrcit turc i a llançar a aquest el camí de Constantinoble. Mr. Lloyd George té per segur que el manteniment de la pau a l'Orient Pròxim és degut a la política d'Anglaterra. Quan ha examinat els factors que han contribuït a evitar que la guerra passés a Europa, cita elogiosament el general Barington, sir Horace Bembold i Lord Curzon. Segons la tesi del primer ministre, el plet de la guerra i de la pau ha estat resolt a Londres. No ha reconegut, en aquest punt, la més petita intervenció a París. Ha deixat de pronunciar els noms de M. Poincaré i de M. Franklin-Bouillon. És evident, però, que Mr. Lloyd George, en callar aquests noms, ha volgut ferir en forma despectiva el Govern francès i els polítics francesos.

De segur que la Premsa de París recollirà aquix aspecte del discurs del cap del Govern de Londres. "Le Matin", en una "manchette" recull l'èxit manyspreuador, recordant que en un

mateix dia han fet la seva reaparició pública Mr. Lloyd George i M. Franklin-Bouillon. "El primer—diu—ens porta un discurs; el segon ens porta la pau". Ja sabem que la tesi francesa és que la pau a Orient ha estat mantinguda per les gestions de M. Franklin-Bouillon i per la política de M. Poincaré.

Comprentent Mr. Lloyd George que l'actual ambient europeu faria inclinar un atac a la política oriental francesa, ha dirigit tota la seva artilleria grossa damunt els turcs, parlant d'aquests en un duríssim llenguatge acusador. Ha retrat que des de l'any 1914 ençà, els turcs han assassinat a l'Àsia Menor un milió i mig d'armenis i mig milió de grecs, i ha declarat que si l'exèrcit de Kemal Patxà hagués arribat a Constantinoble, s'haurien produït a la gran ciutat escenes tràgiques que haurien superat en horror a l'incendi d'Es-mirna.

Així s'ha presentat el primer ministre anglès com el salvador d'Europa i com el protector de les minories cristianes perseguides pels turcs. Tot així li ha permès de proclamar-se orgullósament l'hereu de Gladstone, el gran. Però el discurs té, de dalt a baix, un regust d'insinceritat i d'efectisme teatral.

A. ROVIRA I VIRGILI

VOS, NACIONALISTA,

que us heu lamentat de la poca promesa catalana, que heu enyorat anys seguits un diari integralment nacionalista,

JA SOU SUBSCRIT A

"LA PUBLICITAT"

MARITIMES

Moviment marítim

Vaixells entrats

Vapor espanyol "Francisca Uravain", de Avilés, amb carbó. Amarrat moll de Cost Nord. Consignatari, Josep Gilabert.

Vapor espanyol "Cabo Carvoeiro", de Sevilla i escales, amb càrrega general i 14 passatgers. Amarrat moll del Rebaix. Consignatari, Ibarra i Companyia.

Vapor espanyol "Rei Jaime II", de Mahó, amb càrrega general i 56 passatgers. Amarrat moll de Muralla. Consignatari, Amengual.

Llagut espanyol "La Gazalla", de Palma, amb fustat.

Vapor alemany "Ems", de Hamburg i escales, amb càrrega general. Amarrat moll de Barcelona Sur. Consignatari, Ricard Torradella.

Goleta italiana "Andrea Padra", de Sousse, amb fustat.

Vapor espanyol "Juan Maragall", de Corunya, amb càrrega general i dos passatgers. Amarrat moll de Espanya NE. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Pallebot espanyol "Salinero", de Cartagena, amb carbó.

Vapor espanyol "Almazora", de Vinaroq i Castelló, amb càrrega general. Amarrat moll de Espanya W. Consignatari, "La Comercial Castellonense".

Bergantí goleta italiana "Sebastiano", de Sassari, amb arena.

Bergantí goleta italiana "Isolita", de Marina di Carrara, amb mabre.

Corbeta italiana "Ada", de Galeria, amb carbó.

Veler italià "Octavia", de Propriano, amb carbó.

Veler italià "Santa Filomena", de Pouza, amb llagosta.

Vapor espanyol "Modesto Fuentes", d'Avilés, amb carbó. Amarrat moll de Sant Bertran. Consignatari, Ramos.

Vapor espanyol "Antonio López", de Colón, Puerto Colòmbia, Curaçao, Porto Cabello, La Guaira, Puerto Rico, Las Palmas i Cádiz, amb càrrega general i 59 passatgers. Amarrat moll de Barcelona Est. Consignatari, A. Ripol.

Vapor espanyol "Valencia", de Valencia, en llit. Amarrat moll de Penent Nord. Consignatari, Guardiola.

Vapor espanyol "Cabo Higuer", de Marsella, amb càrrega general i 4 passatgers. Amarrat moll del Rebaix. Consignatari, Ibarra i Companyia.

Vapor espanyol "Alhambra", de Sevilla, Ceuta, Melilla, Almeria i Valencia, amb càrrega general i 53 passatgers. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor anglès "Carpio", de Vigo, amb càrrega general. Amarrat moll de Barcelona Sur. Consignatari, Mac Andrew.

Vapor espanyol "C. Sorni", de Palma, amb càrrega general. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor espanyol "Rei Jaime I", de Palma, amb càrrega general i 60 passatgers. Amarrat moll de les Drassanes. Consignatari, "Isleña Marítima".

Pallebot espanyol "Dos Hermanos", de Palma, amb càrrega general.

Pallebot espanyol "Joven Luisa", de Palma, amb càrrega general.

Vapor belga "Garonne", d'Anvers, amb càrrega general. Amarrat moll de Barcelona Sur. Consignatari, Mac Andrew.

Vapor espanyol "Flor del Mar", de Ciutatella, amb embases.

Vapor espanyol "Cabo Roca", de Pasajes, amb càrrega general i 5 passatgers. Amarrat moll del Rebaix. Consignatari, Ibarra i Companyia.

Vapor espanyol "Malvarrosa", de Celta, amb càrrega general. Amarrat moll de Muralla. Consignatari, Gilabert.

Vaixells sortits

Pallebot espanyol "Menorca", amb fust, cap a Alcúdia.

Vapor espanyol "Paco", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "Santa Rosa", amb el seu equip, cap a la mar.

Vapor espanyol "San Carlos", amb càrrega general, cap a Fernando Pó i escales.

Vapor espanyol "Cabo Huertas", amb càrrega general, cap a Dubai i escales.

Vapor espanyol "Tordera", amb càrrega, cap a Les Palmes i escales.

Vapor espanyol "V. La Roda", amb càrrega general, cap a Melilla i escales.

Vapor espanyol "Lulio", amb càrrega general, cap a Gandia i escales.

Vapor espanyol "Rei Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor noruec "Orm Jarl", amb càrrega general i trànsit, cap a València.

SECCIO COMERCIAL

SESSIO DE BORSA

del 16 d'octubre de 1922

BORSA MATI	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	70'45			70'98
Nord	68'90	69'00	68'90	69'03
Alacant	68'70	68'85	68'70	68'85
Andalusos	59'00			59'00
Filipines	20'45			20'45

BORSA YARDA	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'10	71'15	71'10	71'10
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'80	69'00	68'65	68'65
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85
Platas	46'00			46'00
Filipines	20'5			20'5

DEUTES DE L'ESTAT	Deute Interior	Deute Exterior	Deute Ample	Deute 5 %
Deute Interior	85'30			
Deute Exterior		85'30		
Deute Ample			85'30	
Deute 5 %				85'30

AJUNTAMENTS I DIPUTACIONS	Deute municipal	Deute provincial	Deute regional	Deute nacional
Deute municipal	79			
Deute provincial		79		
Deute regional			79	
Deute nacional				79

OBLIGACIONS	Deute	Deute	Deute	Deute
Deute	61'35			
Deute		61'35		
Deute			61'35	
Deute				61'35

ACCIONS COMPTAT	Deute	Deute	Deute	Deute
Deute	61'35			
Deute		61'35		
Deute			61'35	
Deute				61'35

DIVISES ESTRANGERES	Deute	Deute	Deute	Deute
Deute	61'35			
Deute		61'35		
Deute			61'35	
Deute				61'35

BORSA NY	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

BORSA DE MADRID	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

PARIS TANCA	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

DESPRES TANCA	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

INFORMACIO DE LA BANCA ARNUS	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

BANC DE CATALUNYA	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

Fills de F. MAS SARDÀ	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

VALORS - CUPONS	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

VALORS - CUPONS	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

VALORS - CUPONS	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

Mercat de Llotja

FAMRES	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

SE. IU. groc	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

DESPULLES	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

ARRÓS	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

PREUS DE COLONIALS	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

PREUS DE COLONIALS	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

PREUS DE COLONIALS	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

PREUS DE COLONIALS	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

PREUS DE COLONIALS	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

PREUS DE COLONIALS	Obertura	Alt	Baix	Tanca
Interior	71'20	71'22	71'20	71'22
Nord	69'05	69'05	68'90	68'90
Alacant	68'90	69'00	68'70	68'70
Orenses	17'80	17'85	17'80	17'85

ANUNCIS OFICIALS

MYRURGIA S. A.

El Consell d'Administració d'aquesta Societat posa a coneixement dels senyors accionistes que el dividend acordat per la Junta general serà pagat a les oficines socials a partir del dia d'avui, de deu a dotze del matí, contra presentació del cupó número 2.

Barcelona, 10 d'octubre de 1922.—Per A. del C. de A.—El secretari, Víctor Blajot.

De l'emprestit de Bons al 5 per 100

Barcelona es coneix que és una ciutat que per molts desgavells que passin no s'hi coneix; la prova n'és l'emprestit obert ahir de Bons del Tresor al 5 per 100 amb motiu del qual la ciutat ha demostrat la seva potència financiera.

Segons noves recollides a la sucursal del Banc d'Espanya a la nostra plaça, la subscripció a Barcelona a estat de 147.732.500 pessetes, havent comparegut 763 subscripcions.

L'Anglo-South American Bank Ltd., de Londres, ha publicat les xifres resultats de l'exercici que comprèn del primer de juliol de 1921 al 30 de juny 1922. El benefici líquid obtingut durant el dit exercici puja a £. 644.138, a la qual xifra cal sumar el romanent d'anys anteriors, lliures 310.914, donant un total disponible de £. 955.052. El Consell d'Administració ha decidit la distribució d'un dividend que sumat al repartit a compte dels beneficis en abril 1922, representi el 12 per cent del capital desemborsat, i que puja, deducció feta d'als impostos, a £. 373.368. El Consell, seguint la seva política d'extrema previsió, ha destinat £. 300.000 a un fons especial de reserva que cobreixi amplament tota contingència que pugui derivar-se d'afers pendents de liquidació. Amb una suma de £. 25.000 ha estat dotada la Caixa de Pensions per al Personal. La resta dels beneficis ha passat a compte per £. 256.684.

TRIBUNAL INDUSTRIAL

Per avui s'han efectuat els següents senyalaments:

Avantjudici a dos quarts de deu:

Número 1.087, per accidents del treball de l'obrer Magèn Nava-ro contra el patró "Hilaturas Carall Pérez y Múta Catalana".

Número 1.088, per reclamació de salaris de l'obrer Vicent Joan Gil contra el patró Vicent Català.

Número 1.089, per accident del treball de l'obrer Antoni Gil contra el patró Magí Quer i Múta General.

Número 1.090, per reclamació de salaris de l'obrer Guillem Mas contra el patró André Cerdà.

Judicis a les deu:

Número 850, per accident del treball de l'obrer Manuel Díaz contra el patró Gabriel Aixelà i Companyia Zurich.

Senyors Jurats.—Patrons: Barba, Fugasot, Ruiz; obreros: Rodríguez, Canyellas, García.

A dos quarts d'onze:

Número 1.020, per reclamació de salaris de l'obrer Abelard Pau contra el patró Manuel Fuster.

Senyors Jurats.—Patrons: Fugasot, Casals, Fàbregas; obreros: Díaz, Martí Baqué, Gallinat.

A les onze:

Número 715, per accident del treball de l'obrer Josep García contra el patró Nogués, Romeu i Múta General.

Senyors Jurats.—Patrons: Mes-tre, Casajunana; obrers: Díaz, Andreu i Corbí.

A un quart de dotze:

Número 822, per reclamació de salaris de l'obrer Fernán Rius contra el patró Vicent Tugues.

RELIGIOSES

Avui, Sant Víctor i Marian, màrtirs, i Santa Eudúviga.

Quaranta hores: Avui, a l'església parroquial de Sant Joan de Gràcia. Hores d'exposició: de les vuit del matí a las sis de la tarda.

La missa d'avui, Santa Eudúviga, color blanc.

Cort de Maria: Nostra Dona dels Desemparats, al Pi, o a Sant Agustí.

Adoració nocturna: Avui, Torn de Sant Taveis (a la parroquia de Sant Joan, Gràcia).

El nostre bisbe, doctor Guillaumet, fou rebut molt afectuosament a Mataró, on va anar a practicar la visita pastoral.

La missa de comunió que va celebrar el diumenge i la vetllada que va presidir a la tarda, es veigueren molt concorregudes. Avui farà la seva entrada a la parroquia de Sant Josep.

El diumenge al vespre, va marxar a Doma el bisme d'Urgell, doctor Guitari.

Es reïra temporalment de la carrera parroquial el vicari d'Esparraguera, En Francesc Griera Gajà.

A la parroquia dels Angels s'han recollit 51'80 pessetes per al foment de vocacions eclesiàstiques.

Primer Congrés d'Higiene

A les onze del matí del diumenge es celebrà a l'històric Saló de Cent la sessió inaugural del Primer Congrés d'Higiene.

Ocupaven la presidència tota la tauleta definitiva que portarà a cap les tasques, que ja publicarem en l'edició de LA PUBLICITAT d'abans d'ahir, el marqués d'Alfala, batlle de la ciutat; el senyor Estadella, per la Mancomunitat; el capità general de Barcelona; l'ex-regidor, En Francesc Puig i Alfonso; el president de l'Audència, senyor Alvarez Vega; el governador civil de la província; un representant del comandant de Marina; un altre de l'il·lustríssim senyor bisbe; el sots-inspector interí de Sanitat Militar, doctor Soler; i varis delegats d'entitats adherides.

Obert l'acte, En Ramon Jori i Biscamps, secretari de la Junta organitzadora del Congrés, explicà la necessitat d'una rigorosa higiene a l'habitatge. Digué que l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya feia temps que treballava pel Congrés, i que ara que tenen l'ajut de tothom el poden realitzar amb l'auguri d'un gran èxit. Científicament — afegí — el Congrés vol resoldre varis problemes que ha encarregat a persones competents: metges, economistes, enginyers i advocats.

En Guillem López Ventura, president de la Comissió i sots-president de la tauleta, agraeix a tots el que els han ajudat, sobretot a la Mancomunitat i a l'Ajuntament de Barcelona, i es mostra altament optimista amb l'èxit del Congrés.

El senyor marqués de Carulla, president de la tauleta, explicà que ha acceptat la presidència perquè han elegit al rector de l'Universitat i no a ell. Fa palesa la necessitat del Congrés perquè damunt de la medicina — diu — hi ha la higiene, doncs val més prevenir que curar. I acabà encoratjant a tots els congressistes perquè realitzin les tasques amb entusiasme pel bé de la pàtria.

Finalment, el capità general, senyor marqués d'Estella, s'adhereix al Congrés en nom del rei d'Espanya.

A causa del temps han sigut suspeses l'excursió a Tarragona tindrà lloc el corrent dia 21 i les inscripcions podran fer-se a la secretaria de la dita Facultat.

SOLER i TORRA G. MANS

BANQUERS

RAMBLA DELS ESTUDIS, 13, I BONSUCCES, 1

Paguem el cupó núm. 38 de les Accions FOMENT D'OBRES I CONSTRUCCIONS a raó de 20 pts.

Negociem el cupó del DEUTE AMORTITZABLE 5 per 100 venciment 15 de novembre vinent

Dr. Montañá

del Hospital de París. Polí i venen. Sant Pau, 28, principal 2.

Dr. Lluís Carrasco

D'ençà de la seva llarga estada a l'estranger ha establert el seu Consultori al carrer de València, núm. 278, pral.—De 4 a 6.—Dins famílies, de 10 a 12.—Itaig X — Diàrma.

Fàbrica de Panyos i novetats de VALENTI SOLER

Immens assortit en gèneres per a vestits i abrics de senyora i senyor. Vendes a l'engrós i al detall. AVINYÓ, 7. (CANTONADA FERNANDO)

Immens assortit en gèneres per a vestits i abrics

MUSICA

entre els de Lúcia i Clara; i
tra dels senyors Massot i Esc
perquè es completi la tria
ció a la Granvia, entre els
rers de Llucma i Sant Joan

RUSSIA

Krassín declara clarament la necessitat de renovar l'aliança amb França

París, 16.—Comuniquen d'Estasburg al "Petit Journal" que de regrés de Rússia, M. Herriot fou entrevistat pel corresponent d'aquest diari. M. Herriot ha declarat que les principals personalitats del bolxevisme li feren observar la identitat d'interessos entre França i Rússia respecte del Pròxim Orient. Alguns d'ells, especialment Krassín, es lamentaven que els dos països no restablissin l'antiga aliança.—Havas.

París, 16.—De Varsòvia diuen al "Journal" que el representant francès, M. Herriot, ha fet declaracions en què es refereix a la possibilitat d'una "entente" franco-russa.

Els Soviets estan disposats a reconèixer tots els llurs deutes a canvi d'una ampla moratòria i un gran emprèstit i a acceptar quant sacrificis fossin necessaris per a tractar amb els financers i industrials francesos.

Afirma el senyor Herriot que el poble rus, en el si del qual regim la més completa pesera i indisciplina, suposta voluntàriament la dictadura bolxevista, i que les indústries, fora de la textils, estan mortes.—Havas.

SUCESSOS RAGNANTS A BERLÍN: COMUNISTES, NACIONALISTES I POLICIA: TRES MORTS I MAS DE SEIXANTA FERITS

Berlín, 16.—La "Lliga per la Llibertat i l'Ordre", societat ultranacionalista, havia de celebrar ahir una reunió. Poc abans de l'hora de la convocatòria els comunistes realitzaren una contramanifestació, topar amb la policia i originant-se un gran tumult. Alguns policies foren colpejats havent de demanar reforços. Resultaren un agent mort i alguns ferits i 26 manifestants ferits.—Havas.

Berlín, 16.—Ahir acorregueren regnants successos amb motiu d'un mitin nacionalista que havia de celebrar-se en el cin Busch.

El diari "La Bandera Roja" havia invitat als comunistes a una contramanifestació. Abans de començar el mitin alguns censofars de manifestants reunits davant del circ, agrediren als nacionalistes, els quals contestaren. Acudí la policia, essent lliats a terra quatre ciclistes, les llurs bicicletes rompudes. La lluita es generalitzà, havent d'acudir reforços de policia. D'aquesta resultaren un guàrdia mort i tres ferits. Els ferits entre comunistes i nacionalistes, gaudint ferit el venedor d'un diari nacionalista. El lloç quedà desarmat al migdia.—Radio.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

Berlín, 16.—El "Lokal Anzeiger" i altres diaris confirmen que durant els desordres ocorreguts ahir el nombre de ferits passà de 60, entre els quals n'hi ha nau de molta gravetat, ascendint a tres el nombre de morts. La policia practicà nombroses detencions.—Havas.

LA QUESTIO D'ORIENT

El Govern grec ordena la evacuació de Tràcia

Nou divisions aliades han sortit cap a Tràcia per a substituir als grecs. Els governadors turcs de Tràcia. Els búlgars demanen la Tràcia occidental

Atenes, 16.—El Govern ha en carregat al general Nider que procedeixi a l'evacuació de la Tràcia Oriental.—Radio.

Constantinoble, 16.—L'evacuació de Tràcia pels grecs ha gué de començar ahir a les dotze. Els efectius francesos acantonats a Txaldja passaran la línia de demarcació i avançaràn a mida de l'evacuació dels grecs. També han estat dirigits a aquesta línia contingents britànics i italians.

Les comissions inter-aliades funcionen des de fa alguns dies en els diversos centres, on han de vigilar l'evacuació de les forces gregues i s'espera que els moviments de tropes s'efectuïn sense incidents. El pla d'evacuació ha estat fixat a Rodosto entre els delegats dels generals aliats a Constantinoble i l'Estat Major grec.—Radio.

L'OCCUPACIO ALIADA DE TRACIA

Londres, 16.—L'Agència Reuter publica despatxos de Constantinoble donant compte que ja han sortit nou divisions aliades cap a distintes poblacions de la Tràcia per tal de vetllar per l'ordre durant la evacuació dels grecs.—Havas.

UNA DECLARACIO DE L'ALT COMISSARI GREC

Londres, 16.—Comuniquen de Constantinoble que el Alt comissari aliats enviaren ahir a Hamid-Bey, representant del Govern d'Angora, una declaració de l'Alt comissari grec dient que les observacions dels seus delegats a Mudània haurien hagut d'esser preses en consideració, especialment la referent als cristians, i al límit de temps que consideren necessari per a la seguretat de l'existència i de la propietat de la població cristiana de Tràcia.

El Govern grec fa una darrera crida als sentiments humanitaris de les potències i declara que s'inclina obligat per la necessitat, però demana per humanitat que es faciliti l'emigració dels cristians i es prorrogui el termini final per l'evacuació.—Radio.

ELS GOVERNADORS TURCS DE TRACIA

Constantinoble, 16.—La Gran Assemblea d'Angora ha nomenat governador de Gallipoli a Azim-Bey; el mateix càrrec a Rodosto ha estat nomenat Ihsap-Bey, i Evfiki-Bey per governador Nirk-Kilisse. També han estat designats tots els funcionaris civils annexes a aquest càrrec.

Aviat sortiran cap a Tràcia els efectius de gendarmeria, així és, un tres mil homes.—Radio.

COMBATS A TRACIA?

Atenes, 16.—Notícies procedents d'Àsia Menor diuen que a Tràcia s'han lliurat alguns combats entre bandes búlgares i turques i soldats grecs.—Radio.

Londres, 16.—Comunica l'A-

gència Reuter des de Constantinoble donant compte de que els delegats aliats s'han entrevistat amb els turcs per a fixar les noves demarcacions de les zones neutrals.

També anuncien que ha acabat l'evacuació de Txanak pels turcs.—Havas.

M. FRANKLIN BOUILLON ARRIVA A FRANÇA: EL QUE DIU EL DELEGAT FRANCES

Toló, 16.—Ahir matí arribà M. Franklin Bouillon.

Interrogat pels periodistes, els cigné que lamentava no poder fer declaracions abans de posar a coneixement de M. Poincaré tots els detalls de la missió.

Es limità a dir que el món deuria a França l'haver arribat a un acord que portaria a la pau. Afegí que França tan sols es posà en relació amb Turquia per tal de trobar una solució conciliadora entre ella i les potències, i tributà un homatge d'admiració als metges i marins francesos pel socor presat a la població de Tràcia.—Havas.

París, 16.—El senyor Franklin Bouillon ha arribat a París, celebrant una llarga conferència amb M. Poincaré.—Havas.

BULGARIA DEMANA LA TRACIA OCCIDENTAL

Sofia, 16.—L'Agència Búlgara publica la següent informació: L'acord signat a Mudània que no esmenta per res la sort de la Tràcia Occidental, ha produït penosa impressió a Bulgària. L'opinió pública opina que la solució del problema oriental no pot ésser definitiva, si no es dona satisfacció a les reivindicacions de Bulgària, que té menada la seva existència econòmica sense la sortida al Mar Egeu que li prometen les potències aliades. S'espera que a la pròxima Conferència s'examinarà aquesta qüestió per a donar-li un absolut equilibri.—Radio.

ELS REFUGIATS GRECS A CRETA

Atenes, 16.—El Comitè revolucionari de Creta ha dirigit un missatge a Venècia preguntant-li demani socors a les institucions internacionals a favor dels 30.000 refugiats de Àsia Menor que han desembarcat a Creta.

S'estudia la qüestió d'obligar a tots els ciutadans a estaljar a un o dos dels refugiats. S'esperen onze vaixells que han estat enviats pel transport dels refugiats.—Radio.

LA QUESTIO DE LA RETIRADA FRANCESA DE TXANAK

París, 16.—Una part de la Premsa britànica tracta de demostrar que en retirar França les seves tropes de Txanak, als francesos havien abandonat a Anglaterra i solsament l'actitud enèrgica de la Gran Bretanya havia evitat la guerra en el pròxim Orient.

El dia després de la victòria obtinguda pels turcs a Àsia Menor, l'exèrcit otomà començà la

seva marxa deliberada cap els Estrets i el general Harrington ha confesat que no disposava de forces suficients per a impedir l'avanç dels turcs.

Tampoc les disposicions intransigents manifestades pel ministeri d'Afers angles i particularment la crida als aliats, no era pas cosa que pogués contentar als directores del moviment nacionalista turc.

En aquesta situació vingué a París lord Curzon i demanà a Poincaré que intervingués prop del Govern d'Angora per a deturar la marxa dels soldats turcs cap als Estrets.

Per aquest motiu, es donà a Franklin Bouillon la missió de veure's amb Mustafa Kemal i començà immediatament l'actuació d'aquest senyor.

A petició de Poincaré, els aliats decidiren de donar la Tràcia a Turquia com a premi dels seus bons propòsits, i Kemal, fiant en les seguretats donades al delegat francès, acceptà deturar tota empresa guerrera.

Sembla, doncs, demostrat d'una manera prou evident, que la intervenció del Govern francès tingué una influència decisiva en el manteniment de la pau, encara que hi hagi qui afirmi el contrari.—Havas.

EL DISCURS DE LLOYD GEORGE I LA SITUACIO DEL GOVERN ANGLÉS

Londres, 16.—En alguns cercles polítics s'estima que el discurs de Lloyd George ajornarà algun temps les eleccions generals.

El líder laborista Clynes ha declarat que aquest discurs causarà solament satisfacció als alemanys i descreditarà a Anglaterra.—Havas.

"LE TEMPS" I EL DISCURS DE LLOYD GEORGE

París, 16.—El diari "Le Temps" pregunta què efecte els hi haurà produït als turcs el discurs de Lloyd George.

Posa de manifest a més a més aquest diari, que en intentar en els primers moments els grecs invadir Constantinoble, tots els esforços de França s'encaminaren a demostrar que els aliats s'oposarien a qualsevol atac, tan grec com turc, puix no tolerarien una guerra que podria fer sucumbir a les poblacions indefenses.

Posteriorment, quan els turcs vengueren als grecs i avançaren am abesagadora marxa, sense que ningú pogués oposar resistència. França i Itàlia, que no pretenen dominar els Estrets, no tenien cap motiu per a enviar soldats contra Turquia.

França i Itàlia sabien que la més petita escuradissa en aquelles condicions podria determinar una guerra general prou temible.

Per altra part, quan lord Curzon vingué a París pel mes de setembre, per tal de demanar a França que convençés als turcs de la necessitat d'aturar el llur

ITALIA

Els preparatius del Congrés feixista de Nàpols intranquilitzen al Govern

Roma, 16.—El dia 24 es celebrarà a Nàpols el Congrés feixista, en el qual es reuniran uns 30.000 afiliats de tots els punys d'Itàlia. Mussolini els passarà revista en la plaça del Plebiscit i després pronunciarà un discurs polític en el teatre de San Carlo. Després se efectuarà una manifestació, en la qual els feixistes, una vegada reconeguda la població militarment davant del senyor Mussolini.

El senyor Facta ha dictat mesures severes per a evitar incidents entre els feixistes i les tropes nacionals.—Radio.

ELS FEIXISTES A LA FRONTERA DE SERBIA

Roma, 16.—Hi ha a Fiume un gran nombre de feixistes, i aviat arribarà Gabriel D'Annunzio.—Havas.

Belgrad, 16.—Un diari anuncia que els feixistes han avaragat la frontera sèrbia pels voltants de Nadina, i que el Govern és proposa de eridat l'atenció del Govern de Roma, pel perill que suposa tals maniobres dels feixistes.—Havas.

Belgrad, 16.—Es desmenteix que els feixistes hagin ocupat Sussak. Amb tot, es confirma que estan realitzant preparatius de concentració prop de la línia de demarcació.—Havas.

LA CORONACIO DELS REIS DE RUMANIA

Bucarest, 16.—Ha estat celebrada la cerimònia de la coronació dels reis a Alba Jùlia. La cerimònia religiosa es celebrà a la nova Catedral i l'acte de coronació a l'aire lliure amb assistència de més de doscents mil persones. El president del Senat assistí pel de la Cambra que prengué la corona i la col·locà en el cap del rei Ferran, el qual coronà després a la Reina amb una diadema d'or. Immediatament després de la coronació quatre heralds Hegiren en els angles de la plaça fa proclama que el Rei dirigeix al poble.

A dos deu del matí els Reis entraren triomfalment a la capital. L'alcalde els hi oferí el pa i la sal. Després es celebrà el banquet oficial al qual assistiren quatrecentes personalitats del món diplomàtic i polític.—Radio.

IRLANDA

AHIR ACABA EL TEMPS D'AMNISTIA

Londres, 16.—El Govern irlandès havia concedit una amnistia general a tots els rebels irlandesos que es presentessin deixant les armes. Aquest termini ha acabat avui, i avui mateix començaran a funcionar els tribunals militars creats per la Dail Eireann per a jutjar als irlandesos que siguin capturats amb armes.

No hi ha cap referència oficial sobre el nombre de rebels que s'han acollit al decret d'amnistia.—Radio.

ELS ESPORTS

FUTBOL

La penosa victòria de l'Europa sobre el Sabadell, per 2 a 1.

Una sola ratlla mal interpretada pels sabadellenes, fa alguns dies, motivà una xaradorosa protesta en contra nostra, suposant-nos un partidisme per determinar colors.

No hi ha tal cosa, podem respondre als nostres comunicants; per a nosaltres tots els Clubs ens són igualment simpàtics, sempre que amb llur actuació contribueixin al engrandiment del futbol català, lúnica cosa per quina sentim realment una exagerada passió. La nostra més sincera alegria és quan podem adreçar aplaudiments i enhorabones; en canvi, ens cap l'íntima satisfacció de què mai harem buscat l'afalagament per a qualsevol Club, per molt poderós que se'l suposi i de que sempre hem anomenat les coses per llur nom propi.

I així podem dir plenament que el partit del Sabadell constituïx una bella lliçó de moral futbolística donada als restants equips; era als vençuts a qui havia d'aplaudir-se efusivament, car socombiren davant l'adversitat i no del contrari.

L'actuació dels sabadellenes sostenint quasi tot el partit amb deu jugadors, fou magnífica; sobtadament dominaren malgrat actuar amb quatre avanters. A no poder l'acció a l'Estruch,

probable que el resultat hauria estat un altre.

En els darrers instants, fou quan els sabadellenes so veieren més dominats llur resistència havia ja donat el màxim d'esforç i no podia exigir-se's res més; altrament, hauria estat millor canviar de tàctica al final, completant l'atac amb cinc jugadors i deixant En Cabedo sol de defensa. Potser que així haurien obtingut l'empat, la sola cosa que a ells interessava momentàniament. Repetim, no obstant, que el resultat és de per si prou elogiós i més que una derrota constitueix per a ells una legítima victòria moral.

L'Europa defraudà totalment; s'ha de tenir en compte que els seus adversaris se sostenien amb inferioritat en el nombre i que la pèrdua del porter en partils d'aquesta mena, sol ésser un cop formidable.

En general el seu joc fou dur i potser més fòdós que el del Centre; la característica d'aquests ésser d'una major lletúria en les línies d'enrera.

De començament dominaren els europeistes, fent-se aplaudir Estruch; però ben prompte una pilota agafada per En Molins i passada a En Bertran, va ésser el primer gol. Dues fortes escames de l'Europa d'estingint-so novament el porter sabadellenc; a poc, una córner rematada per En Peladó és l'empat. Donant bastant accentuat dels d'En

Matas, els quals obtenen un penal; salva l'Estruch en mig d'aplaudiment però Alcazar li entra tan fort i amb tan desnoert, que ha d'esser retirat del camp a peg de braços. En Montané el substitueix i de moment els sabadellenes se veuen atorrallats. Però el descanç arriba.

Els trenta primers minuts del segon temps, foren menament a favor dels sabadellenes; els seus mitjos actuaren de manera brillant i els seus avanters sobretot Molins i Tena, arribaren en diverses ocasions front a En Bordoy, que estigué encertat.

El segon gol de l'Europa es degué a una pilota fluixa d'En Cabedo al porter per a salvar una situació i quan aquest semblava haver d'actuar, solí una càrrega d'En Judà, fent-li rodolar la bala a dins.

Per demés, l'atac europeista fallà en els darrers moments alguna bona ocasió per a aconseguir algun altre gol.

Els equips s'havien afinitat de la següent manera: Sabadell: Estruch, Cabedo, Montané, Morera, Llomà, Desvies, Molins, Bertran, Martí, Tena i Devesa.

Europa: Bordoy, Serra, Vidal, Xavier, Pelz, Artigas, Pellicer, Judà, Cros, Olivella i Alcazar.

Àrbitre En Sempere que no contentà a uns ni altres. El públic nombros i corraç.

La lesió soferta per Estruch, sembla revestir alguna importància; fem vots pel seu ràpid restabliment i confiam no es confirmaran els rumors que donen per a definitiva la retirada per a sempre del gran porter sabadellenc.

L'Avenc bat a l'Espanyol per 2 a 0

Després de lo que tant s'ha vingut parlant de l'equip espanyolista en aquests darrers, junat al fet de trobar-se l'equip de Sant Andreu, orfe d'alguns dels seus millors elements, feia esperar una victòria relativament fàcil del "Real". I els fets una vegada més, han vingut a donar fons els auguris i pronostics.

En aquest encontre, prescindi de tota mena de partidismes s'oposaven dos jocs de caràcter netament distint. Un condant excessivament amb les seves individualitats; l'altre suplantat amb l'entusiasme la manca d'elements més quantiosos. I aquests darrers han vençut com es tégia en totes les partides esportives, que no guanya el més fort, sinó el més entusellat.

L'exhibició de l'Espanyol, manca d'unitat, i els esforços dels seus individus resultaren estèrils en absolut.

En canvi l'Avenc demostrà sempre estar posseït d'una voluntat excel·lent, i que sobretot en la segona part, els fen dominar considerablement. Els dos gols foren obra d'En Molera, rematant les passades de llurs companys.

L'Espanyol aconseguí un gol que no fou concedit per suposar-lo of-side.

Dels avanters es distingiren molt els defensors, i particularment En Sellarés que actuà com poques vegades se l'havia vist. Els mitjos sapigueren mantenir l'equilibri, i en quant als avanters, sempre corrallosos.

Dels blancs-blancs sols es destacà la tasca d'En Montesinos i l'bars. Lo demés, molt gris.

Eren els equips:

Albar-Barrera, Sellarés, Roca, Alcover, Poreda, Novells, Soler, Molera, Sala i Cabrera, per l'Avenc.

Ibars, Canals, Montesinos, Aguirre, Elias, Trabal, Venlura, Querol, Peidro, González i Alvarez, per l'Espanyol.

L'àrbitre d'En Badaza fou imparcial.

La suspensió del partit Sans-Barcelona

Aquelles maniobres tan en boga alguns anys enrera de suspensions i aplacaments a caprici del que manava, semblaven haver totalment desaparegut. Mes això no passava d'aparició; diumenge assistirem a una comèdia del gènere a què ens referim; més tan burdament tramada que ningú s'ho empassà.

A les quatre, o sia quan no havien-hi més entrades per despatxar, es tancaren les taquilles; quan el públic havia pogut inquietar-se pensament en el reduït espai que li era reservat, fou quan l'àrbitre s'adonà que el terreny no estava en condicions de jugar-hi.

El cer era que del Barcelona s'havien fet acte de presència cinc jugadors.

Els individus d'aquest Club s'exposaren en que el delegat federatiu els havia comunicat al matí l'ordre suspensió del partit; cosa totalment ijeril; per les raons següents:

Primera.—Perquè ni els de Sans ni el senyor Marín sabien una paraula d'aquesta decisió. Segona.—Perquè el "trainer" del Club Barcelona acudí al camp mitja hora abans de començar l'encontre.

Tercera.—Perquè tots els individus de la Junta del Barcelona i alts empleats, ocuparen llurs respectives places amb rigorosa puntualitat.

Quarta.—Perquè fins a tres quarts de quatre les taquilles anaren despatxant entrades fins a terminar el paper.

I no puntualitzem més perquè és perfectament innecessari. La farsa estava molt mal preparada i si en lloc de jugar amb un equip debí i fàcil de convenir com el senyor Marín ija que l'àrbitre és l'únic que realment té la facultat de suspendre el partit hagués sigut un home enèrgic, la suspensió del match hauria estat decidida immediatament o l'equip del Barcelona hauria aparegut, complet o incomplet, en el terreny del joc.

Desulda de tot això que les empreses futbolístiques no guarden ja la més petita consideració al públic; i no ens estenguem en l'assumpte sota l'aspecte esportiu, perquè la manera des llenguatge d'això.

Lo cert és que víctima conscient o no d'aquesta combinació fou l'equip blanc-grana qui s'emportà la pitjor part en els escalats comentaris del públic.

El Martineño venç al Terrassa per 2 a 0

L'equip terrassenc se superà a si mateix i a tot quant d'ell es preveia la molta concurrencia que es cità en el camp de Sant Martí.

El mal estat del terreny no permetia grans coses, i no obstant, el partit tingué molts moments d'interès emocionant.

Els equips s'afinaren pel següent ordre:

La qüestió del Marroc

La cerimònia de Sevilla i un discurs de la Reina

En la plaça d'Espanya, de Sevilla, es col·locà un magnífic altar de plata que s'utilitzà a l'església del Salvador per a les grans solennitats.

En els dos ponts, a cada costat de l'arc central, denominats Aragó i Castella, s'havien situat, a la dreta la tribuna per a les persones de la feial família, i a l'esquerra la destinada a les autoritats i element oficial.

La bandera que es regala als regulars de Larraix estava col·locada en un suport de plata, damunt de magnífica alfombra.

Assistiren a l'acte, el Rei, la Reina, el cap del Govern i les autoritats.

El Rei es va posar al costat de la tribuna que ocupaven les persones reials.

Precedits d'un estandart verd, els caps dels regulars entraren a la plaça. Anava al davant el tinent coronel senyor González Carrasco, seguit d'oficials europeus i moros, entre aquells el príncep Felip. Després anava la "nuba", seguida tot el tabor i al darrera l'esquadró de cavalleria.

Seguidament, començà la cerimònia de la donació de la bandera.

La Reina, seguida del personal palatí, el senyor Sánchez Guerra, el sot secretari de Guerra i altres personalitats, es posaren davant de la bandera.

L'alcalde donà lectura al seu discurs, en el qual enalteix la tasca dels reguars i exalta les virtuts que adornen la Reina Victòria, entre les quals es destaca la caritat.

Acte següent presentà a la Reina la bandera, i donya Victòria pronuncià aquest discurs:

"Senyor tinent coronel:

Amb intensa emoció passa a les vostres mans aquesta bandera, en la qual veig simbolitzada la meua estimada Espanya, i que reverdeix en la meua memòria els triomfs que assolí en els camps de batalla el grup de regulars de Larraix.

Veu la meua ànima en les franges roges la perpetuació de tota la sang heroica que generosament vessaren els vostres soldats, i veu en la franja groga el testimoni d'un or que assegura que són tan purs com els vostres cors.

Voldria que, tremolada per vostres, fos aquesta bandera símbol perenne d'amor a Espanya, i l'acte amb que defensàreu al Marroc una civilització superior; voldria que fos ensenya de triomf en el lluitar, de confraternitat en la convivència; voldria que us recordessin de les nobles dames que vos llorenaren amb tot el cor de dona i amb tota l'activitat d'espanyoles; voldria que el sol de Sevilla il·luminés amb la glòria el vostre camí i que les flors d'Andalusia sembrassin la vostra marxa.

Espanyols i moros, escriviren en comú moltes pàgines de la història d'Espanya, i ara, sota aquests tres colors, la meua pàtria anhela que reviviu aquesta història, si fos precis amb l'ofertament de

la vostra vida, i vulgui Déu que temps a venir aquesta bandera que avui neix a la vida sigui arxiu d'heroicitat i una cadena de glòries.

Així ho espera, per Sevilla i per Espanya, la vostra Reina."

Després la Reina feu donació de la bandera al tinent coronel González Carrasco.

Aquest llegí altre discurs en el qual es fa constar la gratitud dels cossos regulars de Larraix per la gràcia que se li concedeix, jurant correspondre a tan assenyat favor a costa de la seva pròpia vida.

El sot-secretari de Guerra, general Barrera, pronuncià un altre discurs.

Feu grans elogis de les forces regulars de Larraix, que ha tingut sota el seu comandament en el període més àlgid de les operacions.

L'arquebisbe procedí a benedir la bandera. Li donaven escollits dos oficials de regulars, un d'ells infant don Felip.

Un grup d'oficials regulars convalcent s'atassà fins al lloc de la cerimònia.

A les onze del matí el senyor González Carrasco feu donació de la bandera a l'ahanderat del Cos, tinent don Rafael Tejera.

Totes les forces europees que integren el Cos es queden davant de l'altar. Una secció de soldats espanyols dona guàrdia a la bandera. Les forces musulmanes es retiren.

Durant l'acte de la benedicció de la bandera estigué formant part del grup que integren les persones reials el jutge musulmà.

La Reina i el seu següel pujaren al pont d'Aragó, on tenien disposat un reclinadori per a oir la missa.

Al col·locar el Rei les insígnies de la Medalla militar es posà a ploure torrencialment.

PATRIOTISME DE CHINCHON

Com ja havíem anunciat, el cap del Terç estranger, senyor Millán Astray, marxà el divendres últim a Chinchón.

A alguns amics invitaren el senyor Millán Astray a una casa.

Als postres l'alcalde pronuncià un breu patriòtic parlament, encominant la tasca del Terç estranger.

Dirigint-se al senyor Millán Astray, li digué, entre els aplaudiments dels començals, que si les vicissituds de la vida l'obligaven algun dia a abandonar la seva carrera, ja sap que en el poble de Chinchón té un modest fogar espanyol.

Després, el rector digué:

—Jo, pels meus sagrats hàbits, únicament he de dir: En nom de Déu, jo el benecic.

Per últim, el senyor Millán Astray aixecà la copa dient:

—Brindo per la Pàtria i pel Rei, pels quals esteu disposats a fer tota mena de sacrificis.

Fou ovacionat.

UN PARTIT DE CAMPIONAT

Al camp de l'Atlètic es va jugar ahir el primer partit de campionat entre l'equip propietari del camp i el Madrid F. C., campió de la regió.

Durant tot el partit plougué a tot ploure.

Quedà vencedor el Madrid F. C., per dos goals contra un.

Els jutges i En Millán

Hi ha corrents d'harmonia

El ministre de Gràcia i Justícia ha fet aquesta tarda les següents manifestacions sobre l'incident entre el senyor Millán de Priego i els jutges municipals de Madrid:

—Es tracta d'un assumpte al qual s'ha donat indeguda importància. Tot radica en la interpretació de l'article sisè del Reial decret que fixa les atribucions de la direcció d'ordre públic.

El jutge municipal del districte de Palau hi donà una interpretació, i una altra el director d'ordre públic.

Jo potser hi hauria donat la que hi donà el jutge municipal.

Falta dictar altres disposicions aclaratòries, entre elles una que determini si el director d'ordre públic pot ésser citat a compareixer pels jutges o només per mitjà del ministre de la Governació.

De bell antuvi puc assegurar que en la part dispositiva de l'escrit del senyor Millán de Priego no es parla per a res de multes.

Opino que en el rebombori que s'ha donat a l'assumpte hi té una gran part la campanya que es ve següent contra el senyor Millán de Priego, car que en altres ocasions s'han suscitat competències per l'estil i mai ha donat tant de joc l'assumpte.

No és cert que el Fiscal del Suprem hagi informat sobre la qüestió, ni que s'hagi incoat cap expedient contra els jutges municipals que vingueren amb la intenció de veurem.

Se li ha preguntat si era cert, que entre la magistratura hi ha disgust amb motiu d'aquest assumpte, disgust que s'havia exterioritzat mitjançant la tramesa de targeta al jutge municipal del districte de Palau.

—No m'extranyaria—ha contestat—perquè es parteix de la base falsa de la imposició de penyes.

EL MINISTRE I UN JUTGE MUNICIPAL

Aquest dematí, a dos quarts de dotze, cridat pel president de l'Audiència territorial, senyor Rus, ha anat al despatx del ministre de Gràcia i Justícia el jutge municipal del districte de Palau, senyor Muñoz Jalon.

A l'entrevista ha reanigit sobre l'incident entre els jutges municipals de Madrid i el director d'ordre públic.

UNA INTERPELLACIÓ

L'ex-ministre senyor Argente ha anunciat per carta al senyor Ordóñez que un cop s'obrin les Corts l'interpel·larà sobre l'incident ocorregut entre el director d'ordre públic i el jutge municipal del districte de Palau.

REPRESENTANTS A LA CONFERENCIA INTERPARLAMENTARIA

L'ex-ministre senyor Prado Palacio presentarà al Senat una proposició demanant que ambdues Cambres designen una comissió de senadors i diputats que representen a Espanya a la Conferència interparlamentària que se celebrarà a Copenhague.

Les Junes militars

"La Epoca" contra els polítics

Assenyant l'"Epoca" en el seu editorial les notes característiques d'aquests darrers dies recollint l'afar de les Junes Militars, de que parlarem i els jutges continguts en el segon article del senyor Cambó.

Qualifica d'inquietant l'actitud d'aquest recordant-li la seva intervenció al ple dels enginyers Industrials, el seu recent telegrama sobre el tractat amb Anglaterra i les seves opinions sobre el Marroc.

Parlant després del suposat conflicte de les Junes Militars diu que fan mal aquells que com el senyor Ossorio i Gallardo combaten als molins de vent transformats per la seva fantasia.

Les Comissions Informatives existeixen a la Llei, i mentre s'acomodin a la mateixa i per ella es regeixin són tan dignes de respecte per al comentarista com qualsevol altre organisme.

Fundat—afegeix—en un es diu, es creu, o s'assegura, una sèrie de consideracions que tendeixen al divorci de l'exèrcit i el poble, és perillós.

Estem segurs que, encara existint (seria inútil negar-ho) divergències d'apreciació respecte a algunes qüestions en el si de l'Arma d'Infanteria, no seria mai això obstacle perquè un sol militar deixi de complir amb els seus deures. Es discutirà en el règim intern, però les decisions del poder públic seran sempre acatades. I com així serà i així ha estat, ens fan nosa totes aquestes campanyes passionals que a res poden portar, entre altres coses, perquè seria pueril tractar d'associar l'exèrcit a falsos o quals maniobres.

DIU LA "CORRESPONDENCIA MILITAR"

Aquest diari també sosté que manquen de tot fonament les campanyes que es fan contra les Junes de defensa i assegura que ningú pot provar que existeixi per part de cap Junta manaments comminatoris ni termes inadmissibles, ni prop del Govern, i menyspreu al sentiment unànim del país.

Diu que no hi ha hagut cap element militar, ni de l'Arma d'Infanteria ni qualsevol altra arma o cos, que directa o indirectament hagi fet petició irrespectuosa, ni il·legal, ni de cap gènere—podríem afegir—a quicunq representant del poder públic ni a autoritat militar.

Si quelcom s'ha pogut apreciar ha estat el que és fer saber a l'opinió pública que és fals quant es ve dient o insinuant a les columnes de la Premsa aquestes dies, amb relació a les Comissions Informatives i molt especialment a la de l'Arma d'Infanteria.

No s'ha comminat amb terminis a ningú, com s'ha dit, ni s'ha exercit sobre ningú pressió de cap classe ni en sentit, i menys ha pogut aconsellar-se ni insinuar-se tan sols, que es negui en determinats casos el saluto militar d'interior a superior.

Es dafiem a que d'això pugui presentar-se ni una prova d'indici.

L'únic que pot haver passat és que en tornar voluntàriament a la Península alguns oficials que prengueren actituds violentes per mitjà de cartes que es publicaren a la Premsa i essent destinats a cossos on els seus companys es varen creure agreujats per paraules posades a aquells escrits, no han trobat en els seus companys l'efusió i la cordialitat que en altre cas haurien tingut.

I si això hagués passat, donen tals fets, d'exclusiu caràcter particular i íntims, que sols han pogut presentar-se en actes fora al servei, donen, repetim, dret a que s'escriu quant s'ha escrit i es commogui i agiti l'opinió com se l'ha commogut i agitat?

L'OPERACIÓ D'OBLIGACIONS DEL TRESOR

Als Bancs s'ha obert avui la subscripció de les obligacions del Tresor últimament decretades.

Fins a les dotze del dia les obligacions subscrites a Madrid ascendien a 176 milions de pessetes.

Es calcula que avui han quedat coberts els 500 milions d'obligacions del Tresor.

El Consell del Banc d'Espanya ha estat reunit fins a la una de la tarda, quedant autoritzats els crèdits corresponents demanats per particulars i banquers.

Al matí no es coneixien apenes xifres de subscripció importants.

Només se sabia que l'Institut Nacional de Previsió havia demanat amb fons propis tres milions i el Banc Urquijo 70 milions.

Des del dissabte al Banc es rebien particularment demandes per valor de 135 milions.

S'ha notat molta afluència de públic. A dos quarts de dues estaven inscrites, de Madrid sols, 230 milions.

Amb els seus fons l'Institut Nacional de Previsió en prengué tres.

La Caixa Catalana Colaboradora, secció de Retir obligatori, un milió.

Caixa Biscaina d'Estalvis, quasi tant.

Caixa de Previsió Alavara, 800.000.

100.000 pessetes cada una les Caixes d'Aragó, Extremadura i Astúries.

L'Alavara, col·laboradora del de l'Institut, 800.000; la Catalana, un milió; la Extremadura, 125.000; l'Asturiana de Previsió social, 100.000 pessetes.

De la Borsa són aquestes dades, fins a les dues:

Madrid, 280 milions; Bilbao, 90 i més; Sant Sebastià, 25; Banc Urquijo i les seves sucursals, 70; Hispània, 60; Quesada i Incurals, 18; Central, 25 a Madrid i 70 en sucursals.

Es creu que es obrirà per dues vegades l'import de la emissió.

Tancades les portes a les dues, s'admeté el que demanaven els que estaven dintre de la sala.

A dos quarts de sis acabà la inscripció a la Central.

Les dades a les set de la tarda eren:

Madrid, 360 milions; D'ells el Banc Espanyol de Crèdit 35 i el Saiz, 10.

A Bilbao s'han subscrit 300 milions; a Barcelona, 130; a Sant Sebastià, 40; a Oviedo, 6.300.000, d'aquests, 2.500.000 pel Banc Herretero.

Del conflicte teatral

Tot es qüestió d'acclimament

En el teatre de la Princesa s'ha celebrat una reunió els diversos elements que intervenen en el conflicte teatral.

Els empresaris demanaren, i en principi aconseguiren, les següents coses:

Revisió de tarifes i establiment d'una especial per als espectacles econòmics, en els que el preu del seient sigui de dues pessetes o menys.

Su pressió absoluta de les exclusives.

Que les obres siguin de lliure execució a l'any d'estrenades, en lloc de ser-ho com era fins ara.

Que els seients dels representants de la Societat d'Actors no puguin ésser ocupats només que per ells. A més a més, la Societat d'Actors i el Sindicat d'Actors es comprometran a no donar llur repertori a la primera a a que no treballin els Sindicats en el segon en els teatres que no pertanyin a la Societat o federació d'Empresaris.

Supressió del 25 per 100 de les seccions de les quatre de la tarda, que fins ara sobraven de les Comnyies.

Ampliació de les hores d'assaig.

Supressió de les penyes a les empreses per acabar els espectacles més tard de dos quarts de dues, i que les qüestions que sorgeixin entre les empreses de despeses i els actors i empresaris no siguin jutjades pel Sindicat d'Actors.

Demà o dimecres tornaran a reunir-se els representants de les tres entitats per a donar forma —que podrien dir legal— a l'acordat en aquesta primera reunió.

UN ALTRE ACCIDENT A QUATRE VENTS

Aquest matí, aproximadament a dos quarts d'onze, s'ha esdevingut un "aeròdrom de Jetafe" un accident d'aviació.

A la dita hora es trobaven fent pràctiques molts alumnes, entre ells el tinent de cavalleria Alfred Turó i el senyor Valdó.

Quan aquest ha aterrat després d'haver fet un vol, s'enlairava en un altre aparell el tinent Turó.

Ambdós aeroplans, trobant-se a poca alçada, han topat, quedant trosejats.

Els que han presencià l'accident han recollit els tripulants dels aparells, portant-los tot seguit a l'hospital de Jetafe.

Els metges han apreciat al tinent Valdó gravíssimes ferides, i dues costelles trencades, tement-se un fust desentallat, puix un dels fragments de les costelles es tem que se li clavi al pulmó i en tal cas no tindrà salvació.

Els metges li han practicat una delicada cura i aquesta tarda li practicaràn una operació, per a veure si poden extreure el fragment de la costella.

Al tinent Turó li han apreciat ferides de pronòstic reservat.

A l'Hospital de Carabanchel ha mort a les sis de la tarda, l'aviador senyor Valdó, tinent d'Infanteria.

Martínez: Pallegà, Trallero, Somo, Cameroa, Costa, Besa, Vilar, Lladós, Casapull, Barratxina i Rodríguez.

Terrassa: Meñall, Massagué, Llongueras, Segarra, Papell, Fernández, R. Izabilla, Carrils, Broto i Sàiz.

En la primera part dominaren els martinencs, quien davant de la demarcació entenedre's més que els seus adversaris; sols Laktos descendí quelcom del conjunt; Barratxina, en canvi, feu belles coses, essent força aplaudit. El primer gol fou obra seva; el segon se degué a un remat d'En Casapull, que actuà també força encertat.

En la segona part, que semblava hauria d'ésser la "debacle" dels terrassencs, fou el brillant resorgiment d'aquests, que amb un joc fugós i sempre net, s'imposaren durant força temps. El seu porter, Munill, se feu ovacionar al salvar una certa batà d'En Barratxina; al final hi hagué un corner que semblava terminaria en un gol terrassenc, més no fou així.

Després d'aquest partit i de la brillant actuació del Terrassa, es fa difícil preveure quin serà el resultat a la segona volta, en que el Martinenc farà de desplaçar-se en camp contrari; són molts els qui des d'ara ja no veuen tan fàcil ni tan planer el primer lloc del grup B, per a el Martinenc.

Arbitrà Lemmel, sense conseqüències desagradables.

L'Espanya i l'Athlètic, de Sabadell, empaten a un

Aquest resultat no se l'esperava ningú i sembla confirmar per a

els roigs una devallada tan més sensible i inexplicable perquè els individus que componen el seu equip podrien formar un conjunt força acceptable.

El públic era poc nombrós, sens dubte, perquè pocs creien en un empat; més els sabadellencs (està vist que seran els forasters qui ens donaran enganyats totes les sorpreses) ja demostraren prompte que anaven disposats a fer feina, i a no ésser per En Sastre, tot jots de començar, el primer tant era segur; per fi els davanters espanyolistes començaren a actuar, però el seu xut es tan desafortunat, que no n'encerten ni un. I així s'arribà al descans.

Això produí un cert astorament en els espanyolistes; en canvi els defenses sabadellencs s'hi creixeren. Quan el domini era més abrumador contra d'ells, En Galtre aconseguí passar als mitjos, i passant a Rei, aquest xut i fa el gol. Entussiasme entre els respectius.

L'Espanya ataca fort, molt fort; més evidentment té la negra; s'hi després de repetits esforços es En Passani qui aconseguí l'empat.

Semblava que llurs esforços havien de redoblar; més no fou així i per foc, que l'Athlètic obté un altre gol.

Arbitrà el senyor Vila amb molta bona fe, i eren els equips:

Espanya: Bota, Casanovas, Vidal, Sastre, Blanco, Torres, Oriols, Alfaro, Dalmau, Passani i Plaza.

Athlètic: Falguera, Pujol, Lauzaco, Pros, Rife, Cofreces, Graner, Rei, Gironés, Pons i Galofra.

Júpiter-Badalona, sosprés

El camp del Poble Nou estava en condicions tan deplorables, que l'àrbitre, de comú acord amb els respectius capitans, sosprengué el match.

Els altres resultats

Segons equips de l'U. E. S. Sabadell, acabà la primera part favorable al Sans per 2 a 0, no obstant que els blau-grans hi abocaren tot el "ferro": Uriach, Altés, Galleja, Riera, Vinyals, Mallorquí i els germans Cella. La pluja feu suspendre l'encontre al descans.

L'Avenç i l'Espanya: també sols pogueren jugar durant el primer temps, amb resultat favorable als avençistes per un a zero.

També se suspengué l'encontre Europa-Sabadell, amb un "score" de 2 a 0.

L'Espanya vencí a l'Athlètic per un a zero, i el Martinenc-Terrassa estaven empatats a zero, quan la pluja escampà al públic i jugadors.

Els del Júpiter-Badalona no jugaren.

Els partits entre tercers foren suspesos.

...

— Les entrades i localitats del partit de futbol suspès Sans-Barcelona, es retornaran als llocs on foren adquirides, fins al dijous, a les nou de la nit.

OLISME

Les 24 hores de Sans queden reduïdes a vuit i mitja

Hora quarta: Quatre primes, al guany de bastant considerables, seguíen animant la cursa; una aparitosa caiguda de Narcy sense conseqüències. Van al final

1.016 voltes (135.128 quilòmetres), havent perdut cinc voltes més, Manager-Rabour.

Hora quinta: El públic continuà nombrós i per tant rajen les primes; s'en disputen a la bon ten. Manager i el seu company opten per retirar-se; estava previst: 1.260 voltes (167.580 quilòmetres).

Hora sisena: El públic comença a desfilat car son quart de quatre. Encara hi han deu primes de poca quantia i els corredors marxen a un tren menys fort; Cabrera-Rebour anuncia equips. Van 1.520 voltes amb 202.160 quilòmetres.

Hora setena: Fosse novetat en els equips, que es reparteixen set primes, havent-se fet 1.740 voltes (231.120 quilòmetres).

Hora vuitena: La pluja, que ja venia amenaçant feia estona, esclatà amb força a dos quarts de cinc; el públic, esca, es refugia sota les tribunes. Els commissaris la sospenen momentàniament. Una averia en la il·luminació de la Velòdrom a les fosques. La cursa s'anuncia que serà representada a les deu del matí, o sigui que queda neutralitzada per cinc hores i mitja.

Es regada la pista amb benzina així que la pluja deixa de caure; i a les deu i minuts es reanuda.

Hora novena: Aparatosa caiguda de quasi tot l'escamot; sense conseqüències. Dupuy, Llorens, Bover, s'asseguren dues voltes d'averitall.

L'agua torna a caure i aquesta volta els organitzadors decideixen suspendre la definitiva; havia durat gairebé vuit

hores i 38 minuts, essent-ne els resultats:

Empatats del primer lloc a 2.023 voltes (269.590 quilòmetres): Llorens-Reguier, Bover-Tresserras, Duouy-Nefati.

Quarts: Empatats a dos voltes: Alegre-Futcher i Narcy-germany.

Bisats: Cabrera-Rebour a quatre voltes.

Setès: Otero-Sans a cinc voltes.

...

Fou verament sensible que la pluja destorbés una prova que, com aquesta, tans i tans esforços requereix de part dels organitzadors. El resultat encara més perquè el lot de corredors que és d'espantava la supremacia era més formidable que mai i tot feia creure que el desenllaç que tindrà la cursa diumenge tarda formaria epoca en els annals del ciclisme barceloní.

Més les circumstàncies no ho han volgut així, pesant novament de gel·leu la nostra vergonya al mancar d'un Velòdrom, digna per una ciutat que és diu i és té per esportiva.

L'Unió de Sans lopa novament amb la "guigüe" que sembla li ha d'ésser companya en totes aquestes proves; més no per xò ha de desmaiari, i no dubtem que en la temporada vinenta ens mostrarà una volta més el seu entussiasme i l'energia que guien als seus directors.

La cursa tan incompleta i en que precisament es per a les hores darreres que cada element reserva les seves energies, no permet analitzar amb massa detall la

tasca dels respectius corredors. Dupuy i, sobre tot, Nefati, no ens semblaven pas tan brillants com en ocasions anteriors; en canvi, Reguier-Llorens semblava hauria d'assegurar-se el lloc del vencedor; En Bover fou sempre el gran corredor de pista; En Sans davallava energies; no s'entien pas massa en els relleus amb el seu company; més no obstant, ell serà ben prompte un dels nostres més poderosos "cracks". L'Otero, corré sempre amb força i estil, tenint en compte la duresa de la cursa.

El mot final de cada vegada: Se repartiren de primes 852 pessetes, distribuïdes així:

Alegre, 565 pessetes; Tresserras, 165; Bover, 120; Llorens, 115; Narcy (A. y C.), 140; Cabrera, 30; Menager, 20; Ali-Nefati, 10; Sans, 10; Regnier, 10.

I fins a una vinenta!

GRAN PREMI "MOTO 1000"

Reial Moto Club de Catalunya (Trofeu-Armangué)

TARRAGONA : 29 d'octubre

18.500 pessetes en premis

INSCRIPCIONS { 8 marques 17 cotxes

Trens especials.

Vapor per a 2.000 places

Tribunes per a 5.000 espectadors

Restaurant - Buffet - Bar

DESPATX: En la Secretària del R. M. C. de C., Plaça Teluan, 36

GOVERN CIVIL

El nou secretari
Aquest migdia el nou secretari, senyor González, ha rebut els periodistes, als quals s'ha ofert.

Una circular
La inspecció de Sanitat ha publicat una circular en la qual diu que tot el que es faci per a difondre l'alimentació de les rates, amb la qual cosa s'evita llur reproducció, i per a impedir que es posin en contacte amb l'home, satisfà una gran necessitat higiènica i econòmica per la gran quantitat d'aliments que destrueix amb perjudici de l'alimentació de l'home i dels animals domèstics.

Les consideracions anteriors obliguen a ordenar de la manera més precisa i terminant que es col·loquin els paviments a prova de rates, especialment els d'aquells locals que conservin aliments, única manera d'omplir les necessitats abans anunciades.

Tots els edificis públics, especialment els municipals, mercats, escoles, etc., en els quals es conservin o manipulin aliments, els edificis particulars que reuneixin iguals condicions, fàbriques derivats i fàbriques de farines, magatzems, forns, colmadors, etc., donaran els paviments i parts dels murs de les condicions següents:

Els murs, fins a un metre d'alçada, estaran revestits d'una forma cap de ciment o de rajola blanca.

Disposaran les comunicacions amb la claveguera en forma que pugui passar les rates.

Per a realitzar les reformes que s'ordenen en aquesta circular tindran trenta dies de temps, i el que per causa justificada no pugui realitzar-les en aquest termini, demanarà per instància una pròrroga a l'inspector de Sanitat, que organitzarà amb el personal d'inspectors municipals la manera de comprovar l'execució de l'ordenat.

Els contraventors seran castigats amb la multa de 500 pessetes.

L'acte del dia 22

La premsa de tot Catalunya s'ocupa extensament del gran acte d'affirmació nacionalista del dia 22 fent ressaltar la gran importància i transcendència de la seva realització i lloant l'alt sentit patriòtic amb el qual una vegada més s'inspira l'entitat organitzadora. Per a donar-ne una idea direm només que no hi ha un sol diari, periòdic, revista ni butlletí d'entitat que hagi deixat de parlar-ne diverses vegades; no cal dir que la majoria dels han publicat el manifest del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, i molts ja anuncien que el número corresponent a la setmana del 22 serà extraordinari.

Aquest fet, que és una natural conseqüència del prestigi i de la valor que amb una actuació notament patriòtica l'entitat organitzadora ha adquirit a dintre del nacionalisme, demostra que totes les forces amb què avui comptem a la causa de Catalunya tenen un lligam que les agermana i que fa que en els moments que convé una demostració de fe nacionalista trobin un punt de contacte que les fa oblidar diferències partidistes per a aparèixer simplement com a nacionalistes, sense cap més qualificació.

Les llistes d'Ajuntaments i entitats que s'han adherit a l'acte del 22 són també un altre exemple de co-manifestat. Ajuntaments de constitució ben variada han votat la "Declaració", sense cap més qualificació, i patró de la pàtria, demostrant que totes les forces amb què avui comptem a la causa de Catalunya tenen un lligam que les agermana i que fa que en els moments que convé una demostració de fe nacionalista trobin un punt de contacte que les fa oblidar diferències partidistes per a aparèixer simplement com a nacionalistes, sense cap més qualificació.

A la llista d'Ajuntaments publicada fa uns dies, podem afegir-hi els següents: Sant Sadurn de Noya, Begues, Olesa de Balaguer, Sabadell del Comtat, Castelló i Gornal, Sitges, Vilanova i Geltrú, Grananya de les Garrigues, Berga, Fals, Viladell, Puera, Sant Vicens dels Horts, Vallfogona de Balaguer, Masquefa, Canet de Mar, Montblanc, Preixens, Ventosa, Pradell, etc., etc.

S'ha pesat a la venda el núm. 11 del setmanari **Acció Catalana**
Preu: 25 cèntims
De venda a tots els quioscos
Adquiriu-lo Propagau-lo

ELS TEATRES

GRAN TEATRE ESPANOL.
Sorollós ha estat l'èxit obtingut pels populars i graciosos Santpere i Alfonso interpretant els púgils "Pinyak" i "Max-Tegoth". El públic s'hi ha un tip de riure durant el combat que sostenen tots dos campions. Tot Barcelonina desfilava pel teatre Espanyol per a admirar l'elegància i bellesa plàstica dels combatents.

El proper dijous tindrà lloc la 200 representació de la cèlebre "Marieta del vi uvi" i el divendres l'estrena d'un vodevil en tres actes que s'anomena "Un marit que no té preu".

NOU
Segueix sent el major èxit teatral de la temporada l'actuació del gran baríton Ortiz de Zárate, que en "Las Golondrinas" obté un triomf mai igualat, i la revelació del nou baríton català Rosend Franco, que en "La Alsaciana" entusiasma al públic amb la seva veu admirable. El dijous es rependrà en aquest teatre la revista de gran èxit "Que es gran Barcelona", interpretant el popular Nandu el graciós actor Pep Marqués. L'obra serà posada en escena amb gran luxe y propietat, amb vuit decoracions noves i magnífic vestuari.

COMIO
L'empresa del Teatre Comió on tan bell campanya va realitzant la notable companyia Rojas-Capard, prepara per el vinent dijous la represa dels famosos drames "Don Juan Tenorio" i "El Nuevo Tenorio" que seran representats amb fastuositat.

Hom comenta en les penyes teatrals, les audàcies que conté el melodrama d'argument barceloní, titulat "El cabaret de los venenos" que aviat s'estrenarà a un dels teatres més populars de Barcelona.

CLAMS

En pocs dies hem rebut un seguit de lletres i articles protestant de la postergació de que ha estat objecte el batalló expedicionari del regiment d'Infanteria de San Quintí, integrat en bona part per ampuadanesos.

Qui pot fer promeses, havia promès manta vegada que les repatriacions es farien per ordre rigorós d'antiguitat, és a dir, repatriant primer les unitats que primer van arribar a Africa.

Aplicant aquest principi, que sembla ple de la justícia més estricta, el batalló de Sant Quintí havia d'ésser repatriat abans que el batalló de Sicília número 7, que, segons noves escampades a la Premsa espanyola, tindrà la preferència.

Verament la postergació té un relleu i una plasticitat que per força ha d'ésser interpretada com un cas de favoritisme flagrant.

Amb plaer publicat, en alguna de les raonades protestes que ens arriben de dos continents. Però el desig d'estalviar molèsties als indígenes signataris, ens ha decidit a no fer-ho.

NOVES

Atropell
Al carrer de Gots Catalanes, cantonada la de Rocafort, el carro núm. 6.829, menat per Didaç Dailiori, de 30 anys, ha atropellat al carter Mangel Ribes, de 25 anys, causant-li contusió i erosió externa de la part inferior interna de la cuixa dreta.

L'acció fou deu a una topada del Dailiori amb el carro núm. 1.007, de la "Companyia de Foment", que menava el Ribes.

Mort sobtada
A la plaça de Sant Jaume un transeunt sofí un accident, morint poc després.

El cadàver no ha sigut identificat, creient-se que es tracta del cobrador d'una casa de comerç.

Un rebatori pel lícua
Abir, a un quart de quatre de la tarda, dos lladregots intentaren robar al carrer de la Palma de Sant Just, núm. 7, essent sorpresos pel fill del porter, nomenat Josep Lloveras, qui els persegui escalse avall.

En sortir al carrer s'adona que passava el veí Josep Roura, individu del somament, qui, per intimidar els lladregots, que fugint, disparà quatre trets de revòlver, sense que els fugitius s'aturessin, fins que un d'ells fou detingut pel Josep Lloveras i un guàrdia urbà, a la Granvia Layetana, cantonada al carrer de l'Argenteria.

El lladregot és un antic quinzenera que diu anomenar-se Joan Martínez García; feia pocs dies havia estat detingut a la mateixa Delegació del districte tercer, plaça del Regomir.

Al ésser agafat tenia una ferida al coll, costat dret. Estat portat als calabossos del Jutjat de guàrdia.

Per amenaques de mort amb arma a la mà
Ha estat detingut i posat a disposició del Jutjat Manuel Dolra per amenagar de mort, amb una pistola carregada, a Galt Riera i intentar agredir a l'aspirant Joan Sarrián i a dos guardes de seguretat, números 8 i 9.

Ha calgut un platan de la plaça de Sant Josep Oriol
El vent ha fet caure un platan dels de la plaça de Sant Josep Oriol, el primer

de la vorera de l'Església, a mitja d'octubre, s'ha trencat a uns cinquanta centímetres de terra, posant de manifest una corcadura molt important, causa de l'enfermament.

Per sort no ha atropat a ningú a tota, amb tot i la respectable àrea que ha caigut.

Una explosió de dinamita
A Olesa de Montserrat, a les obres del ferrocarril de la Companyia del Ferrocarril Catalans, l'obrer Angel Cartagena Llorca, de 17 anys, natural de Releu (Alacant), ha sigut ferit a causa d'haver-li explotat a les mans un cartutx de dinamita que va treure d'una caixa.

En greu estat fou portat amb el tren al dispensari d'Hostafranchs, on fou curat, diagnosticant el metge que presentava magollament als dits i palmell de la mà esquerra, de pronòstic greu.

Després de curat fou portat a l'Hospital Clínic.

Un hom greuement ferit
A la carretera del Port, a pocs passos de un berenador immediat a l'estació de Vilanova, s'ha trobat greuement ferit un individu nomenat Francesc Martínez Puerto, de 25 anys, d'ofici fuster.

Portat al dispensari municipal del carrer del Roser, se li reconegueren greus ferides d'arma blanca, a la regió ilíaca esquerra. Una vegada assistit fou portat al Hospital Clínic.

La Exposició Internacional del Moble i Decoració d'Interiors

El Comitè Executiu de l'Exposició Internacional del Moble i Decoració d'Interiors, per tal que tots els industrials dels diferents països d'Europa i Amèrica puguin trobar les necessàries facilitats per a informar-se detalladament de tot el relacionat amb aquest certamen, fa públic que en les oficines del carrer de Lleida poden sol·licitar-se impressions i butlletins d'inscripció redactats en francès, anglès, alemany i italià.

Els representants de cases estrangeres als quals els interessos tenen dades respecte aquesta Exposició poden recollir impressions en qualsevol dels dits idiomes tenint en compte que el terme improrrogable d'inscripció finalitza el dia primer del proper mes de desembre.

Ferré - Palma : Decoració
Sant Cugat del Val, 4-Tel. 4013-A
AJUNCIS, ROTULS, FAÇANES I OBRES DE TREBALLS D'ESTIL

Fàbrica de Productes Ceràmics
Rajoles de València i articles de construcció
Casimir Vicens
Despatx: Tallers, 72
Telèfon A. 5390
Fàbrica: Carrer Benavent (pròxim a la Travessera de Sans)
BARCELONA

MOBLES
GRANS REBAIXES
Menjador, 370 pessetes
Dormitori, 590 "
Despatx, 260 "
Rebedor, 170 "
Saló, 420 "
1.760 "
Tots els mobles per un pis 1.700 pessetes
EL UNIVERSO
Ponent, 3 b. 5

MOBLES
GRANS REBAIXES
Menjador, 370 pessetes
Dormitori, 590 "
Despatx, 260 "
Rebedor, 170 "
Saló, 420 "
1.760 "
Tots els mobles per un pis 1.700 pessetes
EL UNIVERSO
Ponent, 3 b. 5

Studebaker AUTOMOVILES

El peso del Studebaker "Light-Six"—1157 kilos—està tan ben distribuïdo sobre las cuatro ruedas que, produciendo un equilibrio excepcionalmente perfecto, resulta en gran economía y suave funcionamiento.

AGENCIA ESPAÑOLA
Stevenson, Romagosa y C.
Valencia, 295-Barcelona

Este es un año de supremacía para Studebaker

"LIGHT-SIX" — el más perfecto — el más seguro — el más cómodo — el más económico.

CATALUNYA

VILANOVA.—El segon aniversari de la fundació dels Pomells de Jovenut ha estat celebrat a aquesta vila amb un importantíssim i interessant acte cultural, organitzat pels pomells vilanovins, i de manera especial, per les damiselles del pomell "Pomella Cabanyes"; la festa tingué lloc a l'esplaiosa sala-teatre del Centre Català, amb la col·laboració dels no menys simpàtics pomells de damiselles "Dos Amors", "Flors Vilanovines", "Espigues i Campanons" i també dels joves "Hirils de Sant Antoni", "Geranis", "Castell de la Geltrú", de tots els quals en vegem bella representació, com i també de la clerecia vilanovina i pares Escolapis, regidors nacionalistes, Premsa i nombrosíssima concurrència de dames i cavallers.

Ocupada la presidència pel nostre benllogut diputat de Catalunya senyor En Massó i Llorens, el doctor Antoni Griera, eminent filòleg de l'Institut d'Estudis Catalans; el senyor En Pau Soler, president del Centre Català, i el reverend mossèn Josep Bargunyó, conseller d'alguns pomells.

L'esmentat senyor conseller mossèn Bargunyó obrí l'acte explicant l'objecte de la institució dels Pomells de Jovenut, que no és altre que fer dels pomellsistes els més bons cristians i els més fermes patriotes.

Al llenguatge de la mateixa nacionalitat, han dit els patriotes de tots els països i certament, aquesta manera d'expressar-se encloent la força de la doctrina nacionalista, perquè lo que caracteritza una nació no és pas llur història de gestes guerres i heroïques dels seus habitants, sinó el pensament de la nació i el pensament s'expressa amb paraules, és a dir, amb la llengua pròpia.

Acabà el seu acurat parlament anunciant que amb motiu d'aquesta commemoració han pensat inaugurar la tasca activa de catalanització mitjançant un cicle de conferències que havien projectat essent aquesta primera confiada al doctor Griera, membre il·lustre del Institut d'Estudis, conegidor profund de la nostra llengua que, guiat per l'amor d'ella, segueix pam a pam la nostra terra, investigant amb paciència de benedictí la legitimitat dels mots, la varietat dels sons en la pronunciació, estudiant la influència de les llengües estrangeres, depurant l'idioma, cooperant a la magna obra de l'alta lingüística, que tan grans serveis presta a la depuració i fixació de la llengua, popularitzant-la i fent-la conèixer amb gran nombre d'articles i escrits meritíssims.

Grans aplaudiments merescut el treball de mossèn Bargunyó, que es repetiren fortament en disposar-se a desenvolupar el tema anunciat l'Il·lustre conferenciant, que es basa amb aquest anunci "L'ús de la llengua materna en les relacions envers Déu, la Pàtria i la família".

L'orador, després de fer història del naixement i florència de les diferents llengües romanes, francesa, italiana, etc., i donant una ràpida ullada per la reconquesta de la nostra terra, i de com amb les petites nacionalitats que formaven les cases de Barcelona, Urgell, Pallars i Ribagorça aplegades sota l'hegemonia de la primera formaren la nació catalana, la qual aixecà al nivell de llengua, pel mitjà de les lleis, de la cancelleria dels administradors i, sobre tot, per l'església, una modalitat dialectal.

L'església immutuable, que parla als seus fills amb la llengua que als és pròpia, imprimeix un caràcter ritual i sacramental a les paraules que sempre es repetiren. Les lleis, la cancelleria i l'administració amb la seva multiplicitat d'aspectes atreuen una modalitat de parlar a la funció més elevada. La llengua és el nervi i lligam de la vida nacional.

Els salides redactats en llatí i traduïts al català a mitjans del segle XIII són una bella mostra de legislació en català.

Les lleis escrites en català adquireixen ben aviat una redacció que revela una magestat i solennitat pròpies d'un gran rei. Tenim una bella mostra d'això a la constitució feta pel rei Alfons I.

L'ús del català a les relacions internacionals dels reis d'Aragó, a les adreces dels jurats i consells de Perpinyà al rei de França, en les cartes entre reis i vassalls, a la correspondència familiar de reines i infants i a les cartes dels consellers, assenyalen altre caràcter de la nostra llengua.

Els sobirans de la Casa d'Aragó s'adrezen als sobirans contemporanis de totes les nacions en català i guarden una marcada regularitat a les salutacions, ofermiments i invocacions per a obtenir la protecció divina. Aquesta bel·ligerència a les funcions de llengua internacional dona al català una plenitud comparable a la de la llengua francesa. El seu ús per a les més altes relacions de l'Estat, amb fórmules plenes de gràcia sempre velles i sempre noves, consagra al català com a llengua, verb i ànima de la nació.

Llegeix seguidament diferents fórmules emprades pel rei En Pere II molt interessants i que capiven l'atenció de l'auditori.

Omitem ressenyar tots els bells exemples que aporta el conferenciant.

"Les crides i pregons denunciant ordenaments dels consells de viles i ciutats han guardat durant molts segles les mateixes fórmules. Ara com a Mallorca en 1387—com a data més llunyanca citada—sentim encara al pregoner "Es fa saber per ordre del senyor batlle..."

Els actes dels Consells. Notificacions, contractes, testaments, juraments, etc., amb ben poques variacions són avui com tant segles enrera.

Quan s'assenyalà el límit de potestat i de jurisdicció entre l'Estat i l'església, cessant la intervenció recíproca, l'Estat català ja no existia i el metropolità de Toledo havia assumit la primacia i la representació de l'església catòlica a Espanya. Emperò la constitució i l'organització de l'església, més fortes que l'Estat han viscut independentment fins els nostres dies a la província Tarraconense amb força suficient per dictar lleis, governar-se i tractar amb la Santa Seu. Cada metropolità de Tarraconense jura defensar a ultrança el primat d'aquella Seu quan en pren possessió.

Aquest jurament és la protesta rediviva del poble cristià de Catalunya feta pel seu cap, contra l'oligarquia de l'Estat, que mata els drets del poble. Dicar lleis a un poble amb una llengua diferent de la que parla és negar la personalitat i el dret a la llibertat. La llengua que no pot servir per dictar lleis als que la parlen queda al nivell de dialecte.

Quan l'Estat no va legislar en català pels catalans, i quant la Generalitat es serví del castellà per a la promulgació dels seus acords i reglaments la nacionalitat catalana hauria mort si un altre cos legislatiu no hagués dictat lleis en català.

L'església, el Concili, el Sínode i el prelat poden legislar. Fins avui i continuant la tradició a través dels tres segles de decadència, l'església metropolitàna, els concilis provincials de Tarraconense, els sínodes imolts prelats, han legislat servint-se del català oficialment.

Quatre vegades l'any es llegeixen en totes les esglésies de Catalunya les constitucions provincials de Tarraconense i les sinodals de cada bisbat redactades poc després de la implantació de la reforma disciplinaria ordenada pel Concili Tridentí. Aquestes Constitucions conserven encara l'elegància d'estil que caracteritza en el català del començament del segle XVI. Els bisbes en legislar per les seves diòcesis s'han servit del català. Fins als nostres temps l'autoritat episcopal fos de procedència catalana o no ho fos, ha legislat sempre en català.

Les fetes manades de guardar per tota la cristiandat, actualment són anunciades al poble amb les mateixes paraules que fa quatre segles; ni l'esperit ni la lletra han canviat: "Càrtics i devots cristians, los que son vinguts a visitar aquest sant temple per oír missa..."

Una altra prova de la unitat de la llengua conservada per l'es-

glésia la tenim en els populars Goigs del Roser, aquest cantic de llowcos a la Verge ple de florida poesia que s'atribueix a fra Bonifaci Ferrer (1355-1447) que han estat reimpressos durant els segles del XVII al XX un cens fi de vegades i la seva popularitat ha estat tanta que encara avui es canten a la major part de les esglésies de terra catalana pel primer diumenge de mes. El text d'aquest cantic és encara el mateix de la primera edició coneguda amb variants tan insignificants que exceptada la darrera estrofa introduïda posteriorment la unitat de llengua i melodia perdura per totes les terres catalanes:

Vostres goigs amb gran plaer cantarem, Verge Maria: Puig la vostra Senyoria és la verge del Roser.

La Mancomunitat de Catalunya dictant un Estatut té les funcions de l'Estat que dona lleis. El català torna a tenir la plenitud de les funcions d'una llengua.

Xardorosos aplaudiments coronaren el bellíssim discurs del doctor Griera.

El diputat En Massó i Llorens es congratula que hagi resultat tan solennitat aquest acte mercès a la conferència de l'eminent filòleg doctor Griera, membre il·lustre d'una de la màxima institució de la Mancomunitat a la que s'honora a representar.

Dirigeix sentides paraules als simpàtics pomellistes i els diu: Conserven xamoses damiselles la vostra caputxeta i cureu les flors dels jardins vostres, i vosaltres, joves, apreneu del verb autoritzat dels homes eminents les grans lliçons d'energia i seny perquè en data no molt llunyana tots haurem d'anar al grandios temple de Sant Antoni; vosaltres, damiselles còfades amb l'altosa caputxeta, portant les vostres flors, i els homes, encara que amb nafres i tal vegada amb evidents senyals de lluita, sostinguda heroicament, per a cantar el gran Te Deum, rimerant l'Altíssim pel retorn definitiu de les nostres glòries llibertat. Paragraf que no pogué acabar, perquè els aplaudiments es descampellaren i per donar-hi més fermesa i expressió s'aixecà la concurrència entonant el potent cant dels "Segadors" i després, adjuntant-se fraternalment les mans per a ballar alguna sardana.

Darrera hora DE MADRID

EL REI I ELS MILITARS

Sevilla.—A dos quarts de set de la tarda s'ha verificat en el Casino Militar el "lunch" amb que la Directiva obsequiava als oficials de les forces de regulars i als marins.

A l'acte ha assistit el Rei, que ha fet un breu discurs, felicitant-se de veure reunida a la gran família militar.

Ha dit que els militars, resignadament, en pròpia voluntat, deuen acatar els imperatius del deure, movent-se sempre dintre de la disciplina, que és la salvació dels pobles.

Ha estat molt aplaudit. Aquesta nit és celebrat l'anunciada "bufonada" y demà el Rei s'entorna cap a la Cort.

DE BARCELONA

LA MORT DE MOSSEN COSTA I LLOBERA

PALMA, 16.—Mentre predicava el panegiric de Santa Teresa, al convent de les Tereses, ha caigut al púlpit el canonge Mestre en Gai Sabat, mossèn Miquel Costa i Llobera, causant enorme sensació entre els fidels que amphen el temple. Immediatament ha estat auxiliat i conduït al seu domicili, morint de seguida.

La notícia ha causat una dolorosíssima impressió, desfilant per casa del poeta les autoritats, literats i nombros públic.

La mort li ha estat produïda per una angina de pit.

L'Ajuntament assistirà en corporació a les exèquies que se celebraran demà a la Catedral. Seguidament, per disposició del final, es traslladarà el cadàver a Pollensa, on serà enterrat.

La premsa dedica sentits articles a la memòria del gran poeta. A la primera sessió que celebrà l'Ajuntament serà declarat fill il·lustre de Palma, encarregant-se de la biografia el poeta Joan Alcover.

CAMPIONAT DE MIG FONS

Palma, 16.—En les carreres celebrades ahir a la tarda al Vel·l d'Espanya de mig fons, guaiódrom, se disputava el campionat del mallorquí Ferrà, entrant per Parets. Cobrí els 400 quilòmetres en una hora, 46 minuts i un quint, guanyant de disset voltes a l'equip Belempe-Louis. —Corresponsal.

Canet de Mar